

divadelní HROMADA

ČÍSLO

VII

1993

spravedlivě
samostatných
divadelníků,
loutkářů a recitátorů
ve Východních Čechách,
na pomoci
Moravy a v části
Sudeta

VYBRALI JSME
PRO VÁS
ZE SOUŘEŽE
"DĚTI DĚTEM"

PŘI PŘEHLEDCE
"DOSPĚLÍ DĚTEM"
V HAVLÍČKOVĚ BRODĚ
(DĚTI PSALY A KRESLI-
LY POHÁDKY)

Den a Noc

Před mnoha a mnoha tisíci lety se narodil den. Noc už byla dávno a dávno na světě. Černá, stará, hněvala se na Den, protože přinesl na svět světlo. Chtěla jej ze světa vyhnat.

I rozběhl se Den za sluncem, které právě mlhy nesly k rápadu, a přechal s ním před Nocí. Když to Noc pozorovala rozběhla se za ním, už jí černé husté plasy rdály po nebi jako smuteční prapory.

Den však už seděl na slunečním paprsku, a proto měl rákoku. A noc - at běží jak běží, milý Den nedohoní. Na jednom konci mladý Den už vybíhá.

A takto už po celá tisíciletí Den utíká před Nocí a Noc honí Den, ale vždy mají k sobě stejně daleko. nikdy, nikdy se k sobě nedostanou.

Lenka Vrbická VIII. A

OBSAH :	str. 180
VE VOLNÉM STYLU: / Zprávy VSVD /	str. 181 - 183
IMPULSY Z IMPULSU:	str. 184 - 190
- BYLO: Okresní kolo v recitaci dětí	str. 184
Východočeská soutěž dětských recitátorů	str. 184
Východočeská přehlídka dětských divadelních, loutkářských a recitačních kolektivů	str. 185
Východočeské setkání loutkářů	str. 186
Východočeské kolo v uměleckém přednesu mládeže a mladé divadlo	str. 187
Východočeská přehlídka venkovských divadelních souborů	str. 188
Východočeská přehlídka Dospělí dětem	str. 189
- BUDE: 10. jubilejní Inspirance a Divadelní šance	str. 190
VIDĚLI JSME :	str. 191 - 193
Poprask na laguně	str. 191
O umučení a slavném vzkříšení Pána a Spasitele našeho Ježíše Krista	str. 191
Medvídek Pú - nebo tak nějak	str. 192
Moje pohádka	str. 192
Tatínku, ta se ti povedla	str. 192
Kdyby impresionisté byli dentisté	str. 192
Korespondence Gossage-Vardebedian	str. 192
Rosení	str. 192
Jenovéfa, kněžna z Brabantu	str. 193
Diamantová sekera	str. 193
Povídavá rybička a pštrosík je král	str. 193
O hromotlukovi, který měl chytrost ve vlasech	str. 193
Smeták a lopatka	str. 193
Zralí k vystoupení	str. 193
Český rok	str. 193
Zvířátka a Petrovští	str. 193
PRKNA PRAŠTĚLA : / Co se událo v souborech a místech /	str. 194 - 195
PRKNA BUDOU PRAŠTĚT : / Co se bude dít v souborech a místech /	str. 196
ŠKOLA HROU : / Informace z oblasti tvořivé dramatiky /	str. 197 - 198
NESTOŘI A KANDRDASOVÉ : Osobnosti východočeského regionu /	str. 199 - 200
VE SLUŽBÁCH THÁLIE :	str. 201 - 205
PELMEL / MIŠMAŠ /:	str. 205 - 206
DIVADELNÍ TRŽNICE : / Soubory nabízejí, vybízejí /	str. 206
REFLEKTOR : / Upozorňujeme, doporučujeme, informujeme /	str. 207
MIMO RUBRIKY : / Nár. přehl. 1993, písemný mat. Emy Zámečnickové /	str. 207 - 208

Vážení přátelé,

děkujeme za všechny příspěvky,
ať už dobrovolné nebo vymručené. Pevně
věříme, že jich bude houšť a houšť.
Uzávěrka příštího čísla Hromady je
15. září 1993 - tak aby se Vám dostalo
do rukou v říjnu.

Opakujeme, že Hromada bude zdarma zasílána
všem členům V S V D. Cena pro nečleny
je 15.- Kč za číslo / budeme se i nadále snažit
vydávat 3-4 čísla ročně /.

Příspěvky zasílejte na tradiční adresy:

ALENA EXNAROVÁ, ELIŠČINO NÁBŘ. 626c,
500 02 HRADEC KRÁLOVÉ nebo
IMPULS, OKRUŽNÍ 1130, 500 03 HRADEC KRÁLOVÉ
S díky a přáním všeho dobrého Vaše redakce

Pokud si v dnešním
čísle Hromady všimnete
ještě jiných kreseb,
než jaké pro nás připravuje
Mario Alfieri,
všimnete si správně :
jsou to návrhy
kostýmů a scén
od Aleše Němečka,
o němž píšeme v rubrice
Nestoři a Kandradasové.
Trousíme je při této
příležitosti
celou
HROMADOU.

VE VOLNÉM STYLU (ZPRÁVY VSVD)

ČINNOST RADY [VSVD]

Byla usilovná. Zpočátku především administrativní: bylo třeba dát do pořádku evidenci členů, aby všichni dostávali Hromadu a další informace - dnes o tuto kartotéku pečují Sváta Pilař. Taký přehled o příspěvcích za loňský i letošní rok (včetně orazítkování složenek a vymyšlení systému, jak to udělat, aby to bylo přehledné a co nejjednodušší).

Když už jsme si mysleli, že skončíme s obálkami, ležstý a tak podobně, budeme více tvůrčí a začneme v poklidu pracovat na všem, co jsme si předsevzali - bác!! Kromě nemocné Mirky Čísařové ochořela na delší dobu (ploténky jsou prevítili!) i dobrá duše Bohunka Györgyová, která na IMPULSu společně s Mirkou pečovala o slovesné obory - především organizačně a administrativně. Byli jsme jí až do té doby k ruce a ku pomoci při přípravě přehlídek, které Mirka předběžně připravila a na dálku svou radou glosovala a podporovala.

Situace vypadala katastrofálně. Naštěstí ředitelka IMPULSu paní Jarmila Šlaisová má zájem maximum plánovaných akcí ze slovesných oborů zachovat, byť má „na krku“ své vlastní obory a její další kolegové také tak. Takže je spolupráce VSVD s IMPULSem intenzivní. Ještěže máme Honzu Mertu v důchodu!! (Je to prý horší, než když v důchodu nebyl, nemá pomalu ani kdy zalejt zahrádku!) A tak se občas nastěhuje na IMPULS a pracuje pro blaho nás všech.

Tímto přiznáváme, že letos máme „na triku“ program INSPIRACE a DIVADELNÍCH ŠANCÍ a převážnou část jejich organizace. Takže všechno spílání (doufáme, že ne kameny!) na naše ustarané hlavy. Leč nezoufáme, nestěžujeme si, děláme to rádi - jen kdyby ten den měl trochu víc hodin!

Celá rada VSVD se tedy v době od valné hromady do Inspirace sešla 7x (poslední tři schůzky byly věnované převážně přípravě Inspirace), ale v malých skupinkách či dvojicích nesčetněkrát. Pevně věříme, že ne nadarmo a že všechno, co jsme připravili a připravujeme, bude fungovat k vaší i naší spokojenosti.

Alena Exnarová

USTAVILI JSME REGIONÁLNÍ RADU ZE ZÁSTUPCŮ OKRESŮ

K čemu? K maximální vzájemné informovanosti. Abyste se nejen vy dozvídali v Hromadě, co připravuje IMPULS a VSVD prostřednictvím své rady, ale abychom i my věděli o něco více a lépe než dosud, co se děje u vás. Abychom znali vaše názory, které by nás inspirovaly, jakým směrem se má

naše činnost dále vyvíjet, o jaké akce stojíte, co od nich očekáváte. Aby existoval někdo, kdo bude mít přehled, co se v tom kterém okrese děje, jaké „divadelní klima“ tam panuje.

Předpokládáme, že se regionální rada bude scházet tak 1-2x do roka, ale že s jejími členy budeme v kontaktu podle potřeby neustále. Stejně jako vy. Zde jsou:

Havlíčkův Brod: Lída Honzová
U šlapánky 294, 580 01 H.B.

Hradec Králové: Lucie Tlustošová
Kuklenská 775, 500 02 H.K.
tel. 049/31188

Chrudim: Šurka Novotná
Poděbradova 842, 537 01 CR IV
tel. do práce 0455/404

Jičín: Jitka Zajíčková
Raisova 371, 507 13 Železnice
tel. domů 0433/24302
tel. do práce 22931

Náchod: Karla Dörrová
Hrubínova 685, 551 01 Jaroměř
tel. do práce 0442/3621

Pardubice: David Polách
Gagarinova 382, 530 09 Pardubice
tel. 040/41315

Rychnov n.K.: Eva Drábková
Svítiny 813, 517 21 Týniště n.O.
tel. 044/7540

Semily: Jan Hejral
512 11 Vysoké nad Jizerou 128
tel. do práce 0431/3507

Svitavy: Blanka Šefrnová
Nádražní 10, 568 02 Svítavy
tel. 0461/22266

Trutnov: Olga Trunečková
Na záduší 165/15
541 01 TRUTNOV

Ústí nad Orlicí: Ivana Blahetová
Zátiší 1007, 564 01 Žamberk
tel. 0446/2583

KRAKONOŠŮV DIVADELNÍ PODZIM

Rada VSVD jmenovala zástupce VSVD do Přípravného výboru Krakonošova divadelního podzimu, národní přehlídky venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou. Je jím Alena Exnarová. V případě, že se některé schůzky nebude moci zúčastnit, zastoupí ji Karla Dörrová.

VSVD - VOLNÉ SDRUŽENÍ VÝCHODOČESKÝCH DIVADELNÍKŮ

POZOR! NIC TÍM NEKONČÍ!

LETNÍ ŠKOLA

V TURNOVĚ

Ve spolupráci VSVD, IMPULSu Hradec Králové a Rezonance - nadace pro renesanci kultury v Turnově se koná 1. ročník letní školy v Altclubu v Turnově. Jsou to tři běhy týdenní práce pro divadelníky, příznivce divadla (jakéhokoliv).

1. běh - 12.-16.7.1993 - dramaturgie - režie, lektor Vladimír Zajíc (DRAK Hradec Král.), téma: Don Quijote - scény: loutkové divadlo v hospodě, umírání dona Q., boj s větrnými mlýny.

2. běh - 26.-30.7.1993 - pohybové divadlo, lektori Michal Zahradník (Jumping Hamada Pardubice) a Žeňa Kozlov (DO Teatr Petrohrad).

3. běh - 2. - 6.8.1993 - divadlo improvizace, lektor Petr Laurych (s sebou Orffovy nástroje či vlastní rachátka).

Všechny běhy jsou omezeny početně - maximálně 20 osob. Pro účastníky je zajištěn nocleh a snídaně. Obědy a večeře vlastními silami a financemi. Vlastní spacák nutný, pracovní oděv (tj. váleční hadry) taky. Příjezd v neděli večer (raději) nebo do 8 hod. v pondělí ráno. Odjezd v pátek odpoledne. Výsledky práce lze předvést přímo v klubu nebo kdekoli v městě.

Uzávěrka přihlášek byla do 25.6.1993 (byly rozeslány současně s pozvánkou na Inspiraci). Bližší informace u Dády Weissové nebo na adrese Rezonance, Trávnice 902, 511 01 Turnov.

SPOLUPRÁCE

S KLICPEROVÝM DIVADLEM V HRADCI KRÁLOVÉ

Rozvíjí se slibně, za což děkujeme.

1. Členové VSVD se při návštěvě Klicperova divadla mohou u pokladny prokázat průkazkou a dostanou 50 % slevu na vstupném!
2. Divadlo slíbilo poskytovat za výhodných podmínek své prostory pro naše akce. Stává se tak už při letošní INSPIRACI.
3. VSVD se zase zapojilo do akce pořádané Klicperovým divadlem. Dne 19. června byla v Muzeu východních Čech v Hradci Králové (Eliščino nábreží) zahájena výstava o divadelních tradicích na Hradecku. Právě balábile v odpoledních hodinách před muzeem se svými vystoupeními zúčastnili amatérští divadelníci, které jménem VSVD shromáždila Karla Dörrová. Posléze se všechno dění překolotalo do Klicperova divadla, kde se večer konala premiéra hry Johna Fletchera Rytíř hořící paličky v režii Marie Lorencové.

Soubory, které mají zájem, mohou po domluvě v muzeu před jeho budovou během celého léta, kdy bude výstava trvat, vystupovat se svými produkcemi!

SPOLUPRÁCE S VÝCHODOČESKÝM DIVADLEM V PARDUBICÍCH

Rádi zveřejňujeme text vzájemné dohody, kterou jsme společně podepsali (přetiskujeme bez úvodních formulací):

- 1) VČD v souladu se svým Statutem, § 1, bod d) a přijatou koncepcí činnosti divadla poskytne VSVD podporu amatérské činnosti zejména tím, že:
 - soubory, jež jsou členy VSVD, nebo členové VSVD jménem souborů, v nichž pracují, mohou se na vedení VČD obracet o pomoc a spolupráci v oblasti poradenství. Jedná se zvláště o divadelní dramaturgii, režii a scénografii. VČD doporučí svým členům, aby dle svých možností byli členům VSVD nápomocni
 - v případě potřeby umožní VČD členům VSVD přednostní zapůjčení kostýmů z divadelní půjčovny
 - členům VSVD bude na všechna představení z produkce VČD s výjimkou premiér poskytnuta 50% sleva ze vstupného. Nárok na tuto slevu lze uplatňovat 30 min před začátkem představení u pokladny VČD proti předložení platné legitimace člena VSVD (1 ks vzoru legitimace poskytne VSVD VČD současně s podepsáním této dohody). Tato sleva se netýká dovozových představení v budově VČD ani představení VČD hraných na zájezdech, neboť vstupné na zájezdových místech je záležitostí tamního pořadatele
 - v případě žádosti umožní VČD souborům a členům VSVD, případně VSVD samotnému přednostní pronájem budovy VČD pro jejich akce za režijní cenu a nezbytně nutné provozní náklady.

2) VSVD bude při všech svých akcích propagovat činnost VČD, informovat své členy prostřednictvím časopisu Hromada o repertoáru VČD, připravovaných premiérách atd. Dále bude VSVD informovat vedení VČD o svých připravovaných akcích regionálního charakteru (soutěže, přehlídky, festivaly) a zvat na ně VČD jako čestné hosty, do porot apod.

3) Tato dohoda se uzavírá do konce roku 1994 a pokud nebude jednou ze smluvních stran nejpozději měsíc před vypršením lhůty vypovězena, prodlužuje se automaticky vždy o další rok. Pořizuje se ve dvou exemplářích, z nichž každý má platnost originálu a vstupuje v platnost podpisem obou stran.

V Pardubicích dne 18.5.1993

Mgr. Miloslav Kučera, ředitel VČD v.r.
Alena Exnarová, předsedkyně VSVD v.r.

PRO ČLENY VSVD

je tu i jedna z dalších výhod, vyplývajících tentokrát ze spolupráce s IMPULSem: pokud se přihlásí jako seminaristé k účasti na INSPIRACI, budou mít uhrazen nocleh (v ceně 80 Kč), zatímco nečlenové pouze polovic.

IN EW S AITA/ IATA

Z nových nabídek, vyplývajících ze členství VSVD v českém středisku AITA/IATA jsme v posledním období využili možnosti obsadit festival v Rakousku (Genewald-Gleisdorf) ve dnech 10.-13. června 1993, který je tematicky zaměřený na divadlo proti násilí. Přes krátkost termínu (6.4. informace na schůzi střediska, do 13.4. nahlásit návrh), byla účast nabídnuta a projednána s kolektivem, resp. vedením „Jesliček“ v Hradci Králové, který je členem VSVD a z jehož repertoáru dané tematické odpovídají hned 2 inscenace. Dobrozdání kvality obou kromě hradeckých přívrženců tohoto kolektivu potvrdila i Dr. Šrámková z ARTAMA Praha, která obě inscenace viděla v Hradci Králové. Rakušané již potvrdili přihlášku inscenace H. de Balzaca: Succubus. **POZNÁMKA**

Další nabídka se týkala účasti na festivalu, jejíž podmínkou je kvalitní autorské zpracování nedramatické předlohy - Crux 93 Rakousko (26.4.-1.5.). I když by v tomto směru přicházeli v našem regionu hned nejméně 2 zástupci, a to Šefrno-vo "C" a Čmukaři s novým Medvídkem Pú, nedostalo se ani na jednoho. Čmukaři mají namířeno koncem roku do Indie. Zájezd se měl uskutečnit již vloni na podzim, byl odsouhlasen, letos zaslala indická strana obnovenou nabídku, která byla znovu orgány ČR potvrzena. Svitavské "C" jede v současné době na festival do Friedrichshafenu.

Od 14. do 28. srpna 1993 probíhá v německém Hofsaale divadelní dílna (poplatek za osobu 300 DM). Mottem dílny je vzájemné kulturní porozumění, s tematikou Hostiny, Banketu. Dílna, která je též díky neverbálním vyjadřovacím prostředkům jazykově bezbariérová, je určena mladým od 18 do 25 let. Vzhledem k charakteru dílny byla po dohodě v Radě VSVD nabídnuta účast členům souboru JUMPING HAMADA z Pardubic. Ve sjednané dvoudenní lhůtě vedoucí souboru Jiří Dobeš sdělil, že na nabídku v srpnovém termínu festivalu nemohou bohužel reflektovat.

Další zajímavé akce, jako např. 1. mezinárodní dílna 20.-26.6.1993 Palan Maricel de Sitges (Barcelona) - Drama in Education - jsou pro účastníky z naší oblasti bohužel méně atraktivní cenově (90.000 pes. = 450 DM) - angličtina, španělština (přihlášky do 15.5.1993).

Z toho důvodu soustřeďujeme na těchto stránkách pozornost na akce, které jsou v rámci našeho členství v české sekci AITA/IATA, buď plně hraze-

ny, nebo na něž příspěvek (uváděný v kontextu akce) placený účastníkem zdaleka nekryje výdaje s akcí spojené.

V Scheifeldu se uskuteční 19.-22.8.1993 v rámci světového festivalu seniorského divadla i seminář. Předpoklad účasti, respektive podání a projednávání návrhů je kromě dosaženého důchodového věku i perfektní znalost němčiny. Bohužel v evidenci členů VSVD tento údaj o jazykových znalostech chybí. Za dané situace tak nebylo možno bezprostředně naše dva návrhy na možné účastníky tohoto semináře prosadit.

V letošním roce, kdy je pozornost věnována m. j. stáří a gerontologie má navrch, jsou pořádány i různé další akce pro divadelníky tohoto věku. Za seniorský divadelní soubor je považován kolektiv lidí důchodového věku - a to herců - ne techniky, která může být mladší. Seminářů a festivalů seniorského divadla je v letošním roce několik, např. v Kodani (v rámci AITA/IATA), ale menší festivaly jsou pořádány i v Německu a ve Švédsku. Celá řada souborů, členů VSVD by jistě našla příležitost uplatnit hereckou zkušenost starší části souboru na optimálním, odpovídajícím repertoáru. O to víc mrzí, že o takovýchto souborech víme, ale neznáme jejich současnou činnost, natož kvalitu inscenací.

České středisko AITA/IATA připravuje podepsat smlouvu o vzájemných kontaktech s podobnou institucí SRN; návrh smlouvy bude zaslán Radě VSVD k posouzení. K podpisu smlouvy dojde dne 30.6.1993 v Praze v budově českého střediska AITA/IATA při návštěvě německé delegace, vedené Dr. Sonndergeltem. Jednací jazyk němčina.

V současné době se jedná o zaplacení členského příspěvku jednak mezinárodní organizaci AITA/IATA a jednak o podíl na zaplacení části nákladů, které zatím hradí ARTAMA, ale není je možné uhradit z rozpočtových položek přidělených organizaci, jako je např. poštovné ve styku s cizinou atd.. Mezinárodní organizace požaduje roční členský příspěvek za rok 1993 5.000 dánských korun, což představuje cca 24.250,- Kč, při 7 organizacích - členech českého střediska AITA/IATA to představuje 3.450,- Kč ročně, podíl na úhradě vnitřních nákladů činí necelých 2.000,- Kč - 1.975,- Kč. V současné době hledá Rada VSVD zdroj na úhradu zmíněných částek, které prozatím nabídla zálohovat ARTAMA.

Je jasné, že z prostředků vynaložených na členský příspěvek atd. mají ve formě úhrady celého zájezdu, pobytu nebo cesty mnohdy značný profit především ty soubory a jednotlivci, kteří se díky svým uměleckým výsledkům na mezinárodních vztazích aktivně podílejí (je možná námitka, že to není díky členskému příspěvku, ale díky rozpočtovým prostředkům, tedy díky daňovým poplatníkům, jakékoliv velikosti, ale není to snad v této souvislosti podstatné). Je otázka případného x % příspěvku těchto kolektivů a jednotlivců (např. 20 %) z kalkulace částky nákladů jejich zájezdu, která jim byla zdarma poskytnuta, toto % by kolektivy a jednotlivci uhradili na konto VSVD s jediným cílovým určením: zaplacení zmíněného příspěvku.

Členství VSVD v českém středisku AITA/IATA ale předpokládá včasnou informovanost o nabídkách a dění tohoto střediska. I když určité problémy způsobuje fakt, že zápisy z jednání se opoždují (dodnes např. není k dispozici zápis z jednání českého střediska ze 6.4., natož z 18.5.1993, takže tato informace čerpá pouze z osobních poznámek - proto případné chyby v názvech), spatřujeme největší problém v možnosti informovat co nejdříve členskou základnu. Zatímco informace, nabídky atd. jsou poskytovány nejdéle 1x za měsíc na schůzi čes. střediska (i když třeba jen ústně), jsou možnosti je předat jednou za čtvrtletí prostřednictvím HROMADY, nebo osobně zatím soukromým telefonem. Proto ten ? v názvu kolem novinek. Z toho důvodu každá rada Radě VSVD, jak přijaté informace bez finančního zatížení (poštovné na triko VSVD atd.) co nejdříve předat zainteresovaným členům, bude vítána a zveřejníme ji, bohužel až v dalším čísle HROMADY. Nebo už dřív?

Břetislav Lelek

POZNÁMKA:

RAKUŠANÉ VŠAK PŮVODNÍ SOUHLAS
ZRUŠILI

B.L.

IMPULSY Z IMPULSU

Vážení a milí,

díky, všem, všem, všem, všem, kteří za mne ve stavu rozpracovanosti převzali rozvinutou štafetu všech přehlídek. Především svým spolupracovníkům v IMPULSU - Jarmile, Bohunce, Marušce, Ilonce, Julce a Mariovi, partě ve Svatoňovicích vedené Jurou Orsákem, partě v Ústí nad Orlicí vedené Nadou Gregarovou, partě v Havlíčkově Brodě vedené Lídou Honzovou, loutkářům v čele s Honzou Mertou, Volnému sdružení východočeských divadelníků, zejména celé jeho radě vedené Alenou Exnarovou a všem, kteří se podíleli na přípravě INSPIRACE a DIVADELNÍCH SANCÍ. Dělal jsem co jsem mohla, ale odpadla jsem přeci jen před cílovou rovinkou a bez jejich šturmu by cíle nebylo.

Srdečně všechny zdravím z oční léčebny v Nových Zámcích, kde si zřejmě ještě nějakou chvíli pobýdu. Zlomte vaz.

Vaše Mirka Císařová

O · BYLO · BYLO

OKRESNÍ KOLO V RECITACI DĚTÍ

Termín: 15. - 17. 3. 1993

Místo: Hradec Králové

Soutěž probíhala v příjemném prostředí kormorního charakteru v Domě dětí a mládeže. Během všech tří dnů panovala velmi dobrá a přátelská atmosféra. Dramatické hry, které předcházely vlastní soutěži, umožnily alespoň částečné vzájemné seznámení dětí, pomohly k odstranění zábran a trémy a navodily neformální charakter celého setkání. Porota včetně lektorek, které pracovaly s dětmi ve skupinách, pracovala v tvůrčí atmosféře vzájemné shody a pohody. To vše se podařilo díky bezvadné organizaci a přípravě soutěže, kterou zajišťovalo Středisko amatérské kultury IMPULS.

I. kategorie byla v celku dosti slabá, II. se od ní až na některé výjimky příliš nelišila. III. kategorie měla celkově velmi dobrou úroveň.

(Vybráno z hodnocení Jany Vobrubové a Jany Konývkové)

BYLO / VÝCHODOČESKÁ SOUTĚŽ DĚTSKÝCH RECITÁTORŮ

Termín: 22. - 24. 3. 1993

Místo: Hradec Králové

Porota: Jana Vobrubová, Jana Konývková,
Jan Merta, pro I. kat. ještě
Anna Kučerová

Jaké to bylo:

Oblastní kolo v dětské recitaci se konalo v „Klubu 3“ v Lidické ulici. Toto prostředí bylo bohužel méně vyhovující než v Domě dětí a mládeže v Lužické ulici, kde se konalo okresní kolo Hradce Králové.

Vystoupení sólistů byla v sálku, kde sice bylo jeviště, takže recitátoři byli dobře vidět a i oni měli možnost přehlédnout celé hlediště a navázat spojení s posluchači, ale celý prostor působil dosti stísněným dojmem díky tmavým závěsům na oknech a celkovému charakteru klubu. Děti se nemohly uvolnit v dramatických hrách, jak bylo původně plánováno, protože nebylo kde.

Ema Zámečníková, která po všechny dny provázela děti i dospělé soutěží, dokázala svým neformálním úsměvným vystupováním navodit atmosféru plnou pohody a humoru, odpoutala děti od pocitu trémy a sevření a vytvořila příjemné klima, ve kterém jsme se všichni cítili dobře.

I. kategorie: Celková úroveň byla dosti slabá, příliš nepřevyšovala úroveň okresního kola. Dramaturgický výběr byl odpovídající, vycházel však v podstatě z osvědčených textů a nepřinesl žádné nové objevy. V přednesu se opět projevovaly základní chyby spojené s nepoučeností a bezradností. Nečistá mluva, nedostatečná artikulace, chyby ve frázování, mechanické dodržování čárek nebo rozsekání věty na jednotlivá slova, špatné přízvuky, zdůrazňování jednotlivých slabik, tzv. vnější malování hlasem. Setkali jsme se i s přehnanou gestikulací, ilustrující téměř každé slovo jako „vylepšení“ přednesu vybraného z okresního kola.

Ocenění recitátoři zaujali především přirozeným, citlivým a kultivovaným přednesem svých dramaticky zajímavých a neotřelých textů.

II. kategorie byla kvalitativně výraznější. Úroveň jednotlivých recitátorů byla mnohem diferencovanější. Dlouhodobě odborně vedení jednotlivci se výrazně lišili svým vnitřním i vnějším vybavením, sdílností, vlastním stanoviskem a potěšením z přednesu od těch, kteří jsou málo vybavení a v podstatě přednesli namemorovaný text bez vztahu a zaujetí, mnohdy i bez kontaktu s posluchači. Dramaturgie byla odpovídající věku a možnostem recitátorů, avšak ne vždy šlo o opravdové pochopení autora a jeho poetiky a celkovou výstavbu textu.

Do druhého kola bylo vybráno 11 recitátorů, z nichž dva vybraní na postup do národního kola se výrazně dostali na špičku celé skupiny.

III. kategorie se vyznačovala značnou rozkolísaností v dramaturgii i v úrovni přednesu. Vyskytly se texty, které výběrem i způsobem přednesu patřily spíše do nižší věkové kategorie i texty náročné, které sice dávaly tušit vnitřní porozumění tématu, ale pro malou životní a přednáškovou zkušenost nemohly být plně interpretačně zvládnuty a sděleny. Absence vnitřního stanoviska ke zvolenému tématu se v této skupině projevovala buď mechanickým odříkáváním namemorovaného textu s přežívajícími nedostatky

malé vybavenosti, nebo snahou po efektním, až jevištním, přegestikulovaném, vnějším a ničím nena-
plněném vystoupení.

Do druhého kola bylo vybráno 8 recitátorů, jejichž vystoupení obsahovala nejen vnitřní zaujetí, sdělnost a adresnost, ale i logickou a ucelenou výstavbu textu. U postupujících na národní přehlídku ocenila porota navíc osobitost jejich projevu.

Jana Vobrubová, Jana Konývková

Výsledky: postup na národní přehlídku dětských recitátorů a recitačních kolektivů v Ústí nad Orlicí

I.kat. - Vojtěch Kudrnáč, Chrudim
Oldřiška Chutná, Valdice

II.kat. - Ondřej Kučera, Pardubice
Matěj Kužel, Hradec Králové

III.kat. - Lenka Tůmová, Havlíčkův Brod
Jiří Náhlavský, Hradec Králové

Z posudků poroty:

Vojtěch Kudrnáč

Zajímavý dramaturgický výběr - ukrajinská poezie. Recitátor zaujal především čistým a přirozeným výrazem, z něhož bylo vidět vnitřní potěšení. Je dobře technicky vybaven a podařilo se mu postupovat ve smyslu obsahu předlohy a nepodlehly rytmické formě verše.

Oldřiška Chutná

Vhodný dramaturgický výběr, který odpovídal věku a možnostem recitátorky. Interpretka je dobře vybavena vnitřní představitostí i vnějšími technickými dovednostmi. Šlo o jemný, přirozený a kultivovaný projev. Místy se projevila určitá sevyřenost, která brání ve výrazném sdělení jinak dobře pochopeného Hurníkova textu.

Ondřej Kučera

Zajímavý dramaturgický výběr prózy F.Vinanta House i montáže z veršů F.Halase. Recitátor je velmi dobře vybaven po vnitřní i technické stránce a jeho projev je kultivovaný a citlivý. Má dobrý kontakt s posluchači a umí vyjádřit vlastní stanovisko. Výraznějším projevem zaujal v interpretaci Halasových veršů, zatímco u přednesu prózy se objevily problémy s délkou textu a jeho ucelenou výstavbou.

Matěj Kužel

Zajímavý dramaturgický výběr obou textů, jak úryvku z knihy M.Twaina Dobrodružství Toma Sawyera, tak Seatnovy povídky Potkan. Zaujal posluchače citlivým humorem v prvním textu a vytvořením napětí u textu druhého. Porota ocenila zvládnutí obou rozdílných žánrů. Přednášeč umí vytvořit silnou atmosféru a dokáže posluchače vtáhnout do děje. Problémem je však jeho nečistý mluvní projev, na což porota upozornila jeho vedení.

Lenka Tůmová

Výběr adekvátní možnostem i založení recitátorky. Jemný, citlivý, přirozený projev. Umí pracovat s představou a dovede ji vyjádřit. V projevu je místy omezována svým hlasovým rozsahem.

Jiří Náhlavský

Zajímavý dramaturgický výběr. Předlohu zvládal přirozenou vnitřní dynamikou, která podporovala výrazné humorné sdělení. I použitá gesta nepůsobila ilustrativně, ale vycházela z vnitřního pocitu recitátora.

Jana Vobrubová

BYLO/VÝHODOČESKÁ PŘEHLÍDKA DĚTSKÝCH DIVADELNÍCH, LOUTKÁŘSKÝCH A RECITAČNÍCH KOLEKTIVŮ

Termín: 26. - 28. 3. 1993

Místo: Ústí nad Orlicí

Porota: Libuše Nováková, Blanka Šefrnová,
Jaroslav Dejl, Jan Merta,
Jaroslav Provazník

Program:

ZŠ Hlinsko, Ležáků - Ota Hofman: O HOLČIČCE LÍZE,
JAK ŠLA DO ŠKOLY

ZUŠ Na Střezině Hradec Králové - na motivy lid.
loutkářů Jiří Polehňa: JENOVĚFA, KNĚŽNA Z BRABANTU

ZUŠ Na Střezině Hradec Králové - Goscini-Sempe:
MIKULÁŠOVY PATÁLIE

HEŘMAŇÁČEK Heřmanův Městec - Jan Vodňanský: HÁDALA
SE PARAPLATA

DDS DIVIDLO Krouna - Kipling-Tlapák-Mrkvičková:
Ó, MAUGLÍ

DRÁČEK DK Trutnov - kolektiv: POPELÁK MILIONÁŘEM

ZUŠ Chrudim - K.Pluska-F.Volf-I.Klečka: ČESKÝ ROK

ZUŠ Trutnov - Octav Pancu-Iasi: POHÁDKA O PRSTECH

ZŠ Voděradý - TEXTY JIŘÍHO ŽÁČKA

DLS ZUŠ Světlá nad Sázavou - I.Měkotová: PROČ JSOU
DRACI ZLÍ; O HROMOTLUKOVÍ, KTERÝ MĚL CHYTROST VE
VLASECH; SMETÁK A LOPATKA

DDM Ledec nad Sázavou - O.Sirovátko: KDO NEVĚŘÍ, AŽ
TAM BĚŽÍ

ZUŠ Na Střezině Hradec Králové -
J.Tejkl: TVŮJ KNÍR STRAŠNĚ PÍCHÁ, DĚDEČKU
J.Kahoun-J.Polehňa: PŠTROSÍK JE KRÁL;
POVÍDÁVÁ RYBIČKA
P.Stančík a kol.: BYLA PLACATÁ A JE MACATÁ
na motivy K.Čapka E.Zámečnicková: JAK DETEKTÝ-
VOVÉ KOUZELNÍKA HONILI

ZUŠ Polabiny Pardubice - VE JMÉNU HUMORU A LÁSKY

DDS K.J.Erbena ZŠ Miletín - na motivy K.J.Erbena
J.Voříšková: ŠTĚSTÍ A NEŠTĚSTÍ

ZUŠ Trutnov - POHÁDKY ZE SPANÍ

ZŠ Vysoké Mýto, Javornického - Jiří Žáček: APRIL-
VÁ ŠKOLA

ZUŠ Lomnice nad Popelkou - P.Šrut-M.Sůva: ODVÁŽNÁ
MOLLY

LS Na židli Turnov - KAŠPÁREK A ...

ZUŠ Semily - stará lidová balada ze Zpěvů sladké
Francie: MARKÝZA

ZUŠ Na Střezině Hradec Králové - F.Hrubín: ZVÍRÁTKA
A LOUPEŽNÍCI

ZŠ Spořilov Pardubice - KOUZELNÝ PRSTEN PRINCEZNY
ARABELY

ZŠ Štoky - Adla: PROČ SLONI CHODÍ BEZ KLOBOUKU

Jaké to bylo:

Přehlídka byla perfektně zorganizovaná paní Nadou Gregarovou a Mirkou Císařovou, která pro nemoc nemohla být s námi na místě, ale všichni jsme na ni moc vzpomínali a moc nám chyběla.

Přehlídka byla maratónem 28 představeníček a představení, rozborových seminářů a diskusí. Sympatickou stránkou věci bylo množství inscenací. V době, kdy mluvíme o nezájmu a úpadku kultury, hle na východu Čech bylo úrodně. Leč je tu ještě druhá stránka věci, a to je ta řemeslná. Znovu opakuji, že je velmi fajn, že řada lidí má zájem o práci s dětmi, je to dobré a chválihodné, ale zároveň s tím by všichni vedoucí měli chtít, aby jejich práce byla co nejvíce poučná, zodpovědná a kvalitní. Víím, že každému se líbí něco jiného, že někdo rád vokaliky a jiný bábovku, jeden dechovku a druhý rock. Ale každý z nich chce kvalitní to, či ono. Tedy kvalitní řemeslo. Jinak je vše povrchní.

A zpět na přehlídku. 17 představení bylo z osmi ZUŠ, a to na velmi rozdílné inscenační úrovni. Velmi vyrovnané výsledky předvedla ZUŠ Na Střezině Hradec Králové - až na velmi diskutabilní inscenaci BYLA PLACATÁ A JE MACATÁ, která přece jenom byla jednak rozpačitá a jednak trochu ranou pod pás etickému vyznění.

Některé školní soubory předvedly tradiční úroveň inscenací (Heřmanův Městec, ZŠ Hlinsko) a bylo by zajímavé, kdyby jejich vedoucí zkusili zase novou cestu.

ZUŠ Chrudim předvedla velice lidsky jímavé představení ČESKÝ ROK, které stojí na rozmezí mnoha žánrů a je příkladem syntetické práce několika oborů ZUŠ, což není zrovna obvyklé!

Soubor ZŠ Krouna se pokusil v inscenaci Ó, MAUGLI o velkou iluzivní pohádku, ale svou práci si zkomplikovali ne nejlepší dramaturgií, změnou pohlaví hlavního hrdiny na dívku a řadou dalších problémů. Byl to ale pokus o něco jiného a kéž vedoucím vydrží jejich úsilí a je povýšeno většími režijními nároky.

Řada dalších představení měla základní nedostatky.

Co ještě zaujalo? Několikrát ZUŠ Na Střezině Hradec Králové - Fr. Hrubín: ZVÍŘÁTKA A LOUPEŽNÍCI, ukázka dlouholeté metodické práce, soubor děvčátek využívá rytmus a hlas, milé a přirozené; JENOVĚFA, KNĚŽNA Z BRABANTU, na motivy lidových loutkářů napsal J. Polehňa, pěkné loutky, dobrý chlapecký představitel, nevýrazné dívky, jejichž výkon jde zlepšit; J. Kahoun, J. Polehňa: PŮSTROSÍK JE KRÁL A POVÍDÁVÁ RYBIČKA, krátké loutkářské etudy, ukázka poctivé metodické práce plné fantazie.

ZŠ Hlinsko - Ležáků si vybralo Otu Hofmana O HOLČIČCE LÍZE, JAK ŠLA DO ŠKOLY - poctivá a osvědčená práce, členitý text do sol a sborů, chybí však větší inscenační fantazie.

Zaujala i ZUŠ Světlá nad Sázavou - I. Měkotová: SMETÁK A LOPATKA, opět krátká loutkářská etuda a ukázka poctivé metodické práce.

Jaroslav Dejl

Ocenění:

- postup do širšího výběru na národní přehlídku dětských recitačních kolektivů v Ústí nad Orlicí:
 - ZUŠ Na Střezině Hradec Králové - František Hrubín: ZVÍŘÁTKA A LOUPEŽNÍCI
 - ZŠ Hlinsko - Ležáků - Ota Hofman: O HOLČIČCE LÍZE, JAK ŠLA DO ŠKOLY
 - ZUŠ Chrudim - K. Plicka, F. Volf, I. Klečka: ČESKÝ ROK
- postup do širšího výběru na národní přehlídku dětských divadelních a loutkářských souborů v Pražaticích:
 - ZUŠ Na Střezině Hradec Králové - na motivy lid. loutkářů Jiří Polehňa: JENOVĚFA, KNĚŽNA Z BRABANTU; J. Kahoun, J. Polehňa: PŮSTROSÍK JE KRÁL A POVÍDÁVÁ RYBIČKA
 - ZUŠ Světlá nad Sázavou - I. Měkotová: SMETÁK A LOPATKA

BYLO/VÝCHODOČESKÉ SETKÁNÍ LOUTKÁŘŮ

Termín: 2. - 4.4. 1993

Místo: Hradec Králové

Porota: prof. Jan Císař, CSc., Jan Bílek,
Jan Merta, Matěj Kopecký sen.,
Vladimír Zajíc

Program:

Divadlo DRÁK Hradec Králové, j.h. - NALAĎTE SI VIDLIČKU

Volné herecké sdružení Jičín - J. Polehňa (volně podle Puškina): KAMENNÝ HOST

HAD Hradec Králové - volně podle J. Jaroše: JAK SI KAŠPÁREK POSTAVIL DŮM

BRUM Broumov - MOJE POHÁDKA (vlastní text)

AHOJ Chrudim - KAŠPÁRKOVY KAŠPAŘINY V PEKLE (vlastní text)

ZVONEK Hořice - JAK PEJSEK S KOČIČKOU MYLI PODLAHU a O SLUNÍČKU (podle J. Čapky)

RADOST Červený Kostelec - PEKELNÁ NUDA

HAM Hradec Králové - Anglické pohádky, Jan Vladislav: POHÁDKY NAŠÍ SLEPIČKY

ZUŠ Na Střezině - J. Polehňa: JENOVĚFA

ČMUKAŘI Modřice - MEDVÍDEK PŮ, NEBO TAK NĚJAK (Milne, vlastní dramaturgie)

František WATZEL (absolvent LKVĚK) j.h. - O HONZOVI

ZUŠ Trutnov - POHÁDKA O PRSTECH (podle Pancu-Iasi upravila Alena Rodrová)

ZUŠ Světlá nad Sázavou - O HROMOTLUKOVI, KTERÝ MĚL SÍLU VE VLASECH (volně podle G. Rodariho), O SME-TÁČKU A LOPATCE (vlastní text)

CHLUP Jaroměř - JANEK A TŘI ZAKLETÉ PRINCEZNY

ZUŠ Na Střezině - DROBNÍČKY (Povídavá rybička, PŮstrosík je král - podle J. Kahouna; Mol Šatovec a mŮra Lunoletka - podle J. Thurbera; Hans Arp - Zralí k vystoupení)

Jaké to bylo:

Přehlídka se konala v divadle DRÁK. Opustila pohostinnou Lomnici n.P., neboť tamní kulturní klub byl rozpuštěn. A tak nalezla provizorní (kdo ví?) místo zde, ochotně propůjčené vedením Draku. Přehlídku organizačně zabezpečoval IMPULS a odtud neúnavná Mirka Císařová, která se nakonec nemohla přehlídky pro nemoc zúčastnit.

Upřímně řečeno, přistupovali jsme k přehlídce s jistými obavami, kolik souborů se přihlásí a s čím, a se zvědavostí, co se v kraji hraje a jak. V dnešní proměně podmínek pro provozování divadla. S očekáváním, jak se bude loutkové divadlo dále vyvíjet, jak budou působit samoregulační a sebezáchovné schopnosti na jeho vývoj. Již druhý rok není na tuto přehlídku prováděn výběr v okresních kolech. Platí to, že kdo se přihlásí, je zařazen. Úroveň přehlídky není možno výběrem ovlivňovat, jak tomu bylo dříve, ale je dána nahodilou skladbou souborů. Nade vše očekávání se na přehlídku přihlásilo 10 souborů a 4 dětská seskupení. Z důvodu nemoci se počet zredukoval na 8 dospělých souborů, 2 dětské a 2 dětská seskupení s šesti vystoupeními. A dvě hostující představení. Na úvod přehlídky představení hradeckého Draku NALAĎTE SI VIDLIČKU a na

začátku dětského bloku pak představení absolventa Lidové konzervatoře Vč kraje, pražáka Fr. Watzla O HONZOVI (pohádka, kterou hraje v mateřských školách).

Přehlídka naše obavy definitivně rozptýlila, neboť jsme se všichni shodli na tom, že její úroveň byla relativně dobrá. Dokonce jsme mohli navrhovat dva soubory a několik dětských výstupů na Loutkářskou Chrudim a jeden na Čechovu Olomouc. Dá se namítnout, nač takové obavy, když máme v kraji dvě jistoty, které v posledních letech na LCH úspěšně vystupovaly - svitavské Céčko a modřišické ČMUKARE. Svitavští letos pro premiéru jiných starostí inscenaci nestihli a o Čmukařích jsme prakticky do poslední chvíle neměli žádné pozitivní zprávy. A pochybnostem se tak snadno propadá. Ale nejde přece jenom o ně, ale o řadu nástupců a těch souborů, které tvoří hlavní jádro hrajících souborů v kraji. Čmukaři hráli na závěr řady vystoupení dospělých souborů v sobotu večer a - konec dobrý všechno dobré. Nedělní dopoledne rezervované jen dětským souborům a vystoupením a hostujícímu F. Watzlovi dobrý pocit z přehlídky už jen podpořilo.

Diskuse o představeních se konaly vždy na závěr dne v hledišti divadla a chtěly být skutečnými diskusemi se soubory a seminaristy a byly pro soubory i pro ostatní dobrovolné. Kdo chtěl, mohl se zúčastnit, jinak měl příležitost bavit se podle libosti v klubu divadla. Vše probíhalo pod jednou střešou v poklidné, vstřícné a svobodné atmosféře. Divadlo bylo třeba opustit jen na vyspání.

Při hlubším studiu programu naší přehlídky je možné dojít k řadě příznivých závěrů o loutkovém divadle v našem kraji. Ale to by vydalo nejméně na další stránku. Tak až někdy jindy. - Jen kdyby těch souborů bylo víc.

Jan Merta

Ocenění:

- 1) postup na Loutkářskou Chrudim
 - přímý: ČMUKAŘI Modřišice - MEDVÍDEK PÚ, NEBO TAK NĚJAK (Milne, vlast.dram.)
 - do širšího výběru:
 - BRUM Broumov - MOJE POHÁDKA
 - Dětský blok (ZUŠ Na Střezině - Jeno-
véfa, Diamantová sekera, Pštrosík je
král, Povídky rybička)
 - ZUŠ Světlá n.S. - SMĚTÁK A LOPATKA,
O HLOMOTLUKOVI, KTERÝ MĚL SÍLU VE
VLASECH
 - Zralí k vystoupení
- 2) postup na Čechovu Olomouc
 - HAM Hradec Králové - Angl.pohádky, Jan Vladislav: POHÁDKY NAŠÍ SLEPIČKY
- 3) k výběru na Šrámkův Písek
 - doporučení ČMUKAŘI Modřišice - MEDVÍDEK PÚ, NEBO TAK NĚJAK ...

(Pozn.: Blíže se o některých inscenacích dočtete v rubrice Viděli jsme)

BYLO/VÝCHOVČESKÉ KOLO V UMĚLECKÉM PŘEDNESU MLÁDEŽE A MLADÉ DIVADLO

Termín: 6. - 7. 4. 1993

Místo: Hradec Králové

Porota: Mgr. Miloslav Kučera, PhDr. Vítězslava Šrámková, Daniela Musilová, Lenka Chytilová

Program:

Jednotlivci: I.kategorie - do 17 let
II.kategorie - do 20 let
III.kategorie - do 35 let

Kolektivy:
Divadélko JESLIČKY Hradec Králové - Woody Allen: KOBY IMPRESIONISTÉ BYLI DENTISTÉ

CESTY MILOSTI Hradec Králové - Václavové Rosové: ROSENÍ

PEPA VESELÝ Hradec Králové - Woody Allen: KORESPONDENCE GOSSAGE / VARDEBEDIAN

FLASH Chotěboř - Edmond Rostand: CYRANO Z BERGERACU

Recitační studio Šrámkova domu Sobotka - Zdeněk Svěrák: TATÍNKU, TA SE TI POVEDLA

LDO II.stupeň ZUŠ Pardubice - Náš Honza - spolu-
žák gymnazista: JE TISÍCE CEST HLEDÁNÍ LÁSKY

JESLIČKY Hradec Králové - Honoré de Balzac: SUCCUBUS ANEB BĚS SVINAVÝ ŽENSKÝ

ZUŠ Na Střezině VI.ročník LDO Hradec Králové - Ema Zámečnicková + kolektiv: SEN PŘEDKŮ

Jaké to bylo:

Divadla poezie - kudy dál?

Ztrácí-li na jistotě člověk, který se víc než dvě desítky let věnoval především uměleckému přednesu a jeho kolektivním formám zvláště pak, je to přinejmenším na pováženou. Ale co nadělal, když je to tak ... S potěšením jsem přijal členství v letošní porotě oblastního kola v uměleckém přednesu mládeže. S potěšením jsem vyslechl skoro čtyřicet sólistů tří kategorií a konstatoval, že až na jednu, dvě nepatrné výjimky nebylo omylu v dramaturgii ani interpretaci ... S menším potěšením jsem si ověřil fakt, že ovšem skutečných recitátorských osobností až na výjimky jaksi ubylo a že bude zřejmě chvíli trvat, než nám vyroste další. Ale co, to je v podstatě normální vývojová sinusoida, tak proč podléhat skepsi.

Horší to však už bylo po srovnání dojmů ze zhlédnutí osmi kolektivních vystoupení. Po letech intenzivního tvůrčího kvasu, kdy jste se neomylně mohli spoléhat na Svitavy, občas Sobotku a rozhodně Pardubice (vzpomeňme na "zlatou éru" SUPU s jeho tuším že jedenáctinásobnou účastí na Wolkrově Prostějově a řadou ocenění všech stupňů a druhů) převzali štafetu Hradečáci a jejich "JESLIČKY" jsou dnes kvantitativně i kvalitativně jednoznačně na špici. Konec konců i letos jsme od nich viděli pět inscenací. Tvůrčí potence té báječné party zajímavých lidí a pedagogicko uměleckých osobností je záviděníhodná. Jenže tato nadprodukce jakoby na druhé straně přinášela únavu z neustálého vymýšlení nových a nových nápadů, koncepcí, překvapení. O dra-

matizaci SUCCUBA se v Hromadě už psalo. Má koncepci, tvar, udržuje pozornost, Tejkl je tam zas o kousek dál. To takové ROSENÍ navzdory svému vítězství a postupu na Wolkerův Prostějov mi přišlo spíš už jen variací na známé téma. A Ema nemusí být smutná z toho, že jsme jí SEN PŘEDKŮ (japonských) až tak moc nepochválili. Je na tom kus poctivé práce a ta se v budoucnu určitě zúročí. „Vůdylenovské“ recese mají jediný smysl: inteligentně pobavit a to se více či méně podařilo.

A ostatní? Študácká recese chotěbořských zemědělských ekonomů na cyranovské téma byla milá a nenáročná. Juvenilie spolužáka Honzy v provedení ansámblu ZUŠ z Pardubic od Hanky Bahenské byl ovšem vyložený omyl - obsahem i formou: staré, prázdné, o ničem. A tak největším zážitkem pro mne byly ty dvě prima holky ze Sobotky, co si vzaly pohádku Zdeňka Svěráka TATÍNKU, TA SE TI POVEDLA a s temperamentem, nápady a elánem mládí vlastním mi přivodily báječných třicet minut optimismu, že snad možná, časem, přece ... Ostatně, kdo je uvidíte na Inspiraci, Chrudimi, Sobotce, Prostějově i jindy, určitě zvoláte se mnou „ta se vám fakt povedla“.

Ale jinak, jinak jsem byl z toho všeho trochu v rozpacích. No nic, třeba to bude za rok lepší. Třeba i tady platí „jednou jsi dole, jednou nahoře“ a zas se brzy objeví někdo, kdo dá kolektivním formám uměleckého přednesu nový impuls.

Mila Kučera

Ocenění jednotlivci - laureáti:

I.kategorie: Denisa Žižková, Kostelec n.O.
Klára Sedláčková, Pardubice

II.kategorie: Pavel Žatečka, Hradec Králové
Hana Shánělová, Pardubice
Svatava Dařílková, Pardubice

III.kategorie: David Polách, Pardubice

Oceněné kolektivy:

JESLIČKY Hradec Králové - Balzac: SUCCUBUS ANEB BĚS SVIŇAVÝ ŽENSKÝ - doporučeno k účasti v soutěžní části NP Šrámkův Písek 93

OSUDY MILOSTI Hradec Králové - Rosové: ROSENÍ - doporučeno k účasti v soutěži NP Wolkerův Prostějov 93

Recitační studio Šrámkova domu Sobotka - Svěrák: TATÍNKU, TA SE TI POVEDLA - doporučeno do doplňkových programů přehlídek Wolkerův Prostějov, Šrámkův Písek a Loutkářská Chrudim

JESLIČKY Hradec Králové - Allen: KDYBY IMPRESIONISTÉ BYLI DENTISTÉ - doporučeno k eventuální účasti v doplňkovém programu Šrámkova Písku

(Pozn.: Blíže o některých inscenacích v rubrice Viděli jsme.)

BYLO/

VÝCHODOČESKÁ PŘEHLIĐKA V ENKOVSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ

Termín: 23. - 25.4. a 28. - 29.4.1993

Místo: Malé Svatoňovice
(VII.ročník přehlídky, IV.svatoňovický divadelní máj)

Porota: prof.Dr. Jan Císař, CSc.,
Jan Merta, Vladimír Zajíc,
Mgr. Miloslav Kučera

Program:

DS KRAKONOŠ Vysoké nad Jizerou - O UMUČENÍ A SLAVNÉM VZKŘÍŠENÍ PÁNA A SPASITELE NAŠEHO JEŽÍŠE KRISTA

DS Sokol Přepere - František Kožík - Olga Horáková: LESNÍ PANNA

Jednota divadelních ochotníků Úpice - Carlo Goldoni: POPRASK NA LAGUNĚ - JAKO HOST

DDS DIVIDLO Krouna - Kipling-Tlapák-Mrkvičková: Ó, MAUGLÍ - JAKO HOST

KDD Kunčice - René de Obaldia: VÍTR VE VĚTVÍCH SASAFRASU

S přehlídkou dále souvisely tyto akce:

30.4. Divadelní čarodějnice

1.5. Slavnostní zakončení přehlídky s vyhlášením výsledků a tradiční divadelní pouť

Jaké to bylo:

Téměř po dva víkendy jsme se setkávali s divadelníky, účastníky přehlídky, a také s pořadateli, kteří přehlídku vzorně připravili a o všechno se vzorně starali. Nejen o soubory, ale i o nás, kteří jsme jako porota dojížděli pravidelně na všechna představení z Hradce. Hlavní pořadatel Jirka Orsák dovedl okolo sebe soustředit dobré a oddané spolupracovníky, neboť věří tomu (a potvrzuje se mu to), že pro smysluplnou činnost se spolupracovníci vždycky najdou. A stejně i finanční prostředky. Jeho zájem o věc žene ho již dnes do úvah o dalším ročníku a nejráději by byl, kdyby to mohlo být již v příštím roce.

Když jsme prvně jeli na představení v pátek 23.4., Jestřebí hory nad Malými Svatoňovicemi byly ještě šedivé. A když jsme se vraceli domů naposledy 1.května, tak se pohoří zelenalo a všechno okolo zelení i květy jen svítilo. To jaro je letos strašně rychlé. A my jsme měli možnost během onoho týdne obdivovat nejen úsilí divadelníků, ale i krásy české pahorkatiny. Výhledy, které nám cesta tam a jednou i cesta zpět poskytovala, jsou více než kouzelné. Totiž, pouze jednou jsme se vraceli domů za světla, jinak vždy kolem půlnoci.

Ze strany diváků byl o přehlídku slušný zájem. Hlediště bylo vždy zaplněno zhruba ze tří čtvrtin, na Úpici a na Mauglího pak zcela. Zájem diváků o přehlídku byl prohlubován i diváckou soutěží, která tu při všech večerních představeních probíhala. Každý divák dostal žeton, který po představení vložil do jedné z krabic označených: velmi líbilo, líbilo, nelíbilo. Její výsledek je docela zajímavý. Ukazuje, že diváci velice citlivě vnímají rozdíly nejen v tom jak je hra předvedena, ale svým způsobem reagují i

na kvalitu předlohy a na čitelnost sdělovaného příběhu.

Zde jsou výsledky:

Soubor:	velmi líbilo	líbilo	nelíbilo
Vysoké n.J.	82,0 %	16,0 %	0 %
Přepeře	15,4 %	67,3 %	15,4 %
Úpice	97,2 %	2,8 %	0 %
Kunčice	18,9 %	56,6 %	22,2 %

Vysoko je pak hodnoceno to, co je odehráno s gusem a se zápalem předáno divákům jako v případě úpického POPRASKU NA LAGUNĚ. Kde divadlo funguje v situacích i vztazích mezi divadelními postavami, ale i mezi lidmi na jevišti, kteří se viditelně radují z úspěšných replik svých kolegů a tím i pod vlivem výrazného režijního vedení předlohu povyšují do tvaru současného interpretačního divadla a působí na diváka pocitem radosti ze života.

Nebo je-li příběh prezentován jako série živých a působivých obrazů ze života Ježíše Krista, které diváka zaujmou uměřeným zprostředkováním staré lidové hry a diváka do hry vtahují velebností, skrze postavu Ježíše a poskytnou mu tak hluboký lidský zážitek o morálních hodnotách a smyslu života - jako ve vysokém představení. Pak není od věci vysoké ohodnocení.

Proti tomu pak stojí hry, které mají již své základní problémy v textu a v jeho výběru. Jejich hodnocení diváky je pak nízké.

Přepeře sáhly po starém textu, který sice přináší souvislý příběh, ale ten je zahalen do mnoha slov i v tom, co by mohlo být snadněji a divadelněji sděleno jedním na jevišti. A tak i když hra pojednává o zajímavém tématu, lidské výjimečnosti a jejím střetávání s nechápavým okolím, nebylo v silách souboru, aby diváka pro něj získal a poskytl mu tak silnější zážitek ze staré podještědské báčorky, napsané na motivy Karoliny Světlé.

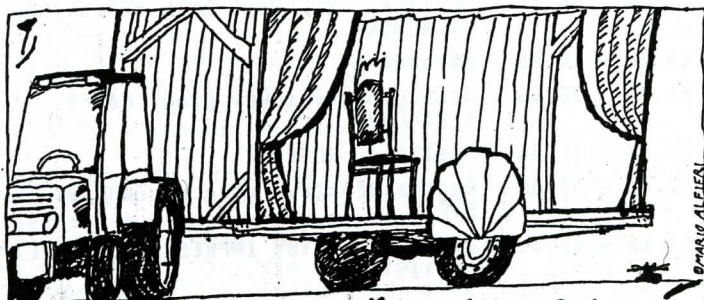
Dost podobně ovlivnil diváky i text ne zas tak starý a dokonce občas hraný na profesionálních jevištích, se kterým přišli divadelníci z Kunčic. Ukázalo se, že parodie na western, vedená ve verbální rovině, ve které je příběh zasunut do složitě konstruované nadsázky, která, není-li správně významově tlumočena, pak diváky získává jen těžko.

Přesto si myslím, že dobrá organizace přehlídky a srdečný závěr ze strany pořadatelů si získal všechny bez rozdílu. Dort obdržely všechny soubory.

Jan Merta

Ocenění:

- k postupu na národní přehlídku Krakonošův divadelní podzim ve Vysokém nad Jizerou doporučen KRAKONOŠ Vysoké nad Jizerou - O UMUČENÍ A SLAVNÉM VZKŘÍŠENÍ PÁNA A SPASITELE NAŠEHO JEŽÍŠE KRISTA

**III. SVATOŇOVICKÝ
DIVADELNÍ MÁJ**

VII. ROČNÍK PŘEHlíDKY VENKOVSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ VÝCHODOČESKÉHO REGIONU

BYLO/ VÝCHODOČESKÁ PŘEHlíDKA DOSPĚLÍ DĚTEM

Termín: 15. - 16. 5. 1993

Místo: Havlíčkův Brod

Porota: Prof. Dr. Jan Čísař, CSc.,
Jan Merta, Vladimír Zajíc,
Mgr. Miloslav Kučera, Alena Urbanová

Program:

Česká Třebová - JAK SE STAL RUMCAJS LOUPEŽNÍKEM

Petr Mlád, Plzeň - j.h.: PASÁČEK VEPRŮ a PRINCEZNA NA HRAŠKU

Lomnice nad Popelkou - POKLAD KAPITÁNA HABAKUKA

Nové Město na Moravě - ČERVENÉ STŘEVÍČKY

Heřmanův Městec - VÝTEČNÍCI

Pardubice - ČERNÁ KRÁLOVNA

Pardubice - ČERCHMANTI

Jaké to bylo:

Dospělí dětem, Broďáci nám všem

Tak jsem zas byl jednou na Vysočině, ale ne na své chaloupce pod lesem u stříbropěnné Sázavy, nýbrž o deset kilometrů dál na Ostrově v Havlíčkově Brodě.

Co jsem čekal a co mne nezklamalo? Neutuchající elán a esprit zároveň duše celé přehlídky Lidy Honzové ... Báječná parta místních Adivadelníků, kteří se o nás starali, občerstvovali nás za absolutně bezkonkurenční ceny, dokonce nám pekli i štrůdl a jiné dobroty a vůbec nám splnili každé (téměř) přání. A to ještě stačili přidat večerní překvapení v podobě nádherně improvizované a přitom přesně vypointované hříčky „Happy birthday“, při níž jeden z přítomných a nemístních mladých diváků doslova řičel smíchy, až jsem měl strach o jeho vředy (kdyby je náhodou měl) ... Plný sál dětí, dětských kreseb, pohádek, povídek a odměn...

Co mne ještě potěšilo? V první řadě zájem města, pana starosty, sponzorů. A dokonce taky i novinářů, kteří nelenovali a přišli na krátkou tiskovku a pak o přehlídce i napsali do celostátního i regionálního tisku ... A taky jako obvykle dobrá atmosféra se soubory, mezi soubory, v porotě a vůbec...

A co mne mrzelo? Že tam s námi nemohla být Mirka. Že nemohlo přijet VČD se svou klauniádou nakonec. (Ostrov, kde rostou housle - pozn.red.). A že ta naše představení dospělých pro děti jsou opravdu stále ještě onou symbolickou „popelkou“. Však jsme si o tom se soubory taky povídali. Že nám to letos připadalo většinou všechno tak trochu placaté.

RUMCAJS z České Třebové jakoby víc mluvil a, mňh jednal a humor zapomněl někde pod pařezem v Řáholci. Petr Mlád z Plzně si vzal Andersena, sám si sepsal, sám vymyslel, sám vyrobil, sám zahrál. Klobouk dolů, práce na tom bylo moc a moc, jen to ještě chtělo režiséra, který by mu trochu poradil s temporytmem a dynamikou, aby to nebylo všechno pořád tak stejný ... POKLAD KAPITÁNA HABAKUKA z Lomnice nad Popelkou měl alespoň jednu dramatickou situaci, to když se tam proskakovalo oknem. A ČERVENÉ

NĚ STŘEVÍČKY pana Andersena v podání hostů z Nového Města na Moravě byly v režijním výkladu a vedení herců tak černobílé a plošné, jako jejich dekorace a reliéfní aranžmá. I když se tam už trochu zablýskalo a nejmladší členky souboru zaujaly svým temperamentem a jistou hereckou uvolněností. Režáči z Heřmaňáku oprášili Dostálovy a Pogodovy VÝTEČNÍKY. Jenže čas je neúprosný soudce a někdejší „hronovský“ hit nám přišel přeci jen už trochu vyšumělý a možná i málo nápaditý. ČERNÁ KRÁLOVNA Pavla Gryma je ovšem hodně špatný text a tak nám bylo trochu líto té šikovné party kolem Aleše Alinče, že na to sami nepřišli dřív a že se aspoň nepokusili neдрžet se tak úzkostlivě autora a jít svojí vlastní cestou.

Takže to nakonec vyhráli ČERCHMANTI - u dětí i u poroty. Stačilo tak málo. Prostý a přehledný příběh, plnokrevné herectví plné chuti „si pořádně zařadit“, režie a scénografie, která dala hercům k dispozici celý jevištní prostor a ti se ho snažili využít, aniž by zbytečně čarovali a hledali složitosti tam, kde nejsou.

Ale co, stejně to bylo v tom Havlbrodě prima. A když člověk ví, že za rok to tam bude určitě zase tak hezké, tak věří i tomu, že divadlo pro děti nebude tou „popelkou“ na věčné časy ...

Míla Kučera

Ocenění:

- k postupu na národní přehlídce v Rakovníku doporučen soubor z Pardubic s inscenací ČERCHMANTI

čestné uznání:

- Luďkovi Vejnarovi za herecký výkon v inscenaci hry Z pohádky do pohádky

- Jitce Urbanové za herecký výkon v inscenaci hry Červené střevíčky

diplomy:

- Ivě Pejchalové za herecký výkon v inscenaci hry Červené střevíčky

- Lee Kouřilové, Jiřině Mejzlíkové a Miroslavě Horákové za herectví v inscenaci Čerchmanti

vých sadech už si náš společný inspirativní víkend nedovedeme představit.

Věřme, že se nám vydaří i letos!

ex

PROGRAM Inspirace 93 - 10.ročník - Divadelní šance

Sobota 26.6.1993

Studio Beseda

8.30 - 9.45 - prezence

10.00 - 10.05 - Jesličky, J.Portyková:
ZRALÍ K VYSTOUPENÍ

10.10 - 10.30 E.Zámečnicková:
ZVÍRÁTKA A LOUPEŽNÍCI

10.30 - 10.35 J.Polehňa:
POVÍDÁVÁ RYBIČKA
PŠTOSÍK JE KRÁL

10.40 - 11.20 - ZUŠ Chrudim, ČESKÝ ROK

11.35 - 12.10 - Brum Broumov, MOJÉ POHÁDKA

12.00 - 13.30 - polední přestávka

13.30 - 17.30 - Divadelní šance - Žižkovy sady

- Regina Břeclav, ZAHRADE SVĚTA
- VHS Na věži Jičín, KAMENNÝ HOST
- Společnost dr.Krásy Úpice, ŽÁRLIVÝ PETŘÍK
- Jumping Hamada Pardubice, KRUH OPSANÝ BALVANEM
- Studio Sobotka, TATÍNKU, TA SE TI POVEDLA
- HAD Hradec Králové, JAK SI KAŠPAR POSTAVIL DŮM
- ZUŠ Trutnov, POHÁDKA O PRSTECH
- ZUŠ Lomnice, ODVÁŽNÁ MOLLY, SNĚHURKA
- ZUŠ Semily, VÍMŤ JÁ JEDEŤ KRÁSNÝ ZÁMEK, MARKÝZA
- Divadlo Smiřice, DVĚ KRÁMÁŘSKÉ PÍSNĚ
- ZUŠ Jesličky:
E.Zámečnicková: MALINY, O MALINKÉ BABIČCE,
MIKULÁŠOVY PATÁLIE, JAK DĚ-
TEKTÝVOVÉ, SCHOLA LUDUS

J.Polehňa: DIAMANTOVÁ SEKERA, JENOVÉFA

atd.?

Klicperovo divadlo

18.00 - 18.45 - Čmukaři Modřišice, MEDVÍDEK PÚ, NEBO TAK NĚJAK

18.45 - 20.00 - čas na večeři

20.00 - 20.15 - foyer Klicperova divadla:
Adivadlo Havlíčkův Brod, HROŠÍK

20.30 - 22.30 - DS Úpice, POPRASK NA LAGUNĚ

22.30 a dále - volná zábava, setkání regionální rady v prostorách Klicperova divadla

Neděle 27.6.1993

Studio Beseda

9.30 - 10.20 - Jesličky, SUCCUBUS ANEB BĚS SVIŇAVÝ ŽENSKÝ

10.20 - 10.35 - přestávka

10.35 - 10.50 - Adivadlo Havlíčkův Brod, HAPPY BIRTHDAY

10.50 - 11.30 - Jesličky, ROSENÍ

11.40 - 12.00 - Regina Břeclav, něco ze ZAHRADY SVĚTA

12.15 - 12.30 - Jesličky, KDYBY IMPRESIONISTÉ BYLI DENTISTÉ

Závěr přehlídky. Případné posezení v klubu divadla.

DE BUDE BUDE

P R E D E V Š Í M

10. JUBILEJNÍ INSPIRACE A DIVADELNÍ ŠANCE!!!

Už deset let se setkáváme v červnu při Inspiraci: přehlídce-žatvě, která nám umožňuje zhlédnout za jediný víkend řadu nejzajímavějších inscenací uplynulé sezóny z východu Čech a tu a tam i odjinud. Tak jak to vymyslela Mirka Císařová, tak jak jsme to většinou přijali za své. Nejdřív v Letohradě, později v Ústí nad Orlicí a nakonec v Hradci Králové. Vždycky všude bylo příjemno a byli jsme tam rádi.

Od té doby, kdy je Inspirace v Hradci, máme také Divadelní šance - tak jak je ještě jako okresní akce vymyslela Ema Zámečnicková a jak je (se zánikem KKS a OKS a vznikem Impulsu) přejala jako štafetu Mirka. Bez tohoto odpoledne v Žižko-

VIDĚLI JME

Jednota divadelních ochotníků (Divadlo A. Jiráka) Úpice

Carlo Goldoni: POPRASK NA LAGUNĚ

Otakar Zich má ve své Estetice dramatického umění část nazvanou Princip zveřejnění, v níž kromě jiného píše o tom, že „Co se herců týče, je požadavek zveřejnění vlastně technickým principem jejich výkonů, tj. řídicí ideou jejich postav, jež musí být zaměřeny na obecnost, kdežto dramatické osoby musí být zaměřeny navzájem na sebe“. Musel jsem na toto Zichovo tvrzení myslet po celou dobu, co jsem se díval na představení úpického souboru. Neboť jejich Poprask na laguně je přímo školskou demonstrací celého tohoto „principu zveřejnění“. Úpičtí hrají situaci i postavy velice přesně, pokud jde o vztah ke Goldonimu. Ctí jeho text, nic si k němu nepřidávají, nic si nevymýšlejí, o nic mimo něj a nad ním i za ním se nesnaží. Ale – jakmile přijde pro každého z herců a pro každou z dramatických osob (herci vytvářených a diváky vnímaných) příležitost, aby prezentovali „postavu“ obecnost, tak to s gusem, temperamentem, nápaditostí, plastičností a s komediantským potěšením učiní. Nejmarkantnější příklad je samozřejmě po ruce v „řečích na obecnost“. Herci tu nevypadávají z postav, nejdou za sebe, nepředvádějí divadlo na divadle. Jsou to právě a jehom postavy, jež tu hovoří s publikem o svých myšlenkách, citech, záměrech, starostech, potížích atd., atd. Znovu si připomínám Zicha: „Divadlo je něco umělého a smí tedy používat umělých prostředků – to je právě jeho výsada – a divadelní obecnost si musí být vědomo, že nestojí před životní zkušeností a že to právě je zase pro ně výhoda. Hercův úkol zveřejňovat dramatické dílo uvádí ho tedy nutně do kontaktu s obecností ...“. Tohle platí pro úpické představení, tohle je jeho přednost první, hlavní, základní. A poučná, velice poučná.

Svědčí za to soubor, pro jeho herectví, když si může nejen bez zřetelných slabin, ale ve veliké kolektivní vyrovnanosti dovolit tento přístup k inscenování. To slovo vyrovnanost je osídlné. Často jej používáme, když chceme zakrýt jakousi průměrnost hereckých výkonů té nebo oné inscenace. V tomto případě tomu tak není; tentokrát je to pojmování pro fakt, že všichni herci si na jevišti dříve nebo později najdou svá místa, aby zveřejnili pro potěšení obecnosti své postavy, nabídli je ve vzájemné souhře se spoluhráči právě teď jako obzvláštní pochoutku – a od té chvíle už zůstali v paměti diváků. Což je také způsob, jak se tato inscenace vyrovnává se složitou stylovou rovinou Goldoniho textu. Je – chcete-li to tak říci – „stylizovaná“ (viz výše: divák ví přes herce, že nestojí před životní zkušeností) a tím tedy si může pochutnat na mnoha šťastných komediantských akcích. A je zároveň přece jen o životě, o životě v Chiozze, o poprasku pro nic za nic, ale také o poprasku, který na jistou dobu hrozí rozvrátit dost hrubě osudy několika lidí. Jsou to ve smyslu dramatického druhu divadla vskutku dramatické osoby – to jest smyšlení lidé, které vnímá divák – jež tu odhalují svůj vnitřek a mají tendenci projevit se na venek, tedy projevit se jednáním. Ale jak říká

rovněž Zich: v divadle vyjadřují své city až právě dramatické osoby hercem představované „... a to nikoli skrze umělecké dílo, nýbrž přímo lidsky, pročez toto jejich vyjádření měříme též lidsky“. A takto lidské je při vši umělosti i úpické představení. Chcete-li jinak: v jistém slova smyslu je to vskutku inscenace vybudovaná na tradičním principu dramatickém. Za což zajisté může především režisér Josef Strnad, jenž tenhle klíč ke Goldonimu našel a také dodržel. Ale tato tradičnost je také inspirativní, neboť demonstruje, v čem je nejvlastnější síla divadla jako komunikačního prostředku. A demonstruje to zároveň na úrovni, která zase svou dramatickostí buduje zřetelně a nepochybně funkci estetickou.

Jan Císař

Divadelní spolek KRAKONOŠ Vysoké nad Jizerou
O UMUČENÍ A SLAVNÉM VZKŘÍŠENÍ PÁNA A SPASITELE
NAŠEHO JEŽÍŠE KRISTA

Ten text, jež připravil Jan Kopecký, je dnes už vlastně textem klasickým. A na půdě Vysokého dvojnásobně klasickým, protože se vrací tam, odkud vzešel, aby prošel výhni moderního inscenování a přetvořil se v divadelní tvar, jenž v duchu barokní divadelnosti podává smysl svého příběhu o posledních dnech Ježíše Krista. Říkám-li barokní divadelnost, mám tím na mysli především důraz na náznornost, smyslovou naléhavost, znakovost a syntetičnost, jimiž se barokní divadlo vyznačovalo. Hostující režisér Karel Palouš tyto kvality objevoval a uskutečňoval hojně ve vizuální složce inscenace. Řadu situací řešil přes výtvarnou hodnotu mizanscény, přes takovou její podobu, která – koneckonců u nás také hlavně zásluhou baroka – vstoupila řadou svých zpracování a vyjádření na jevišti (ale i v sochařství) do obecného povědomí a je takto nositelem smyslu sama o sobě; bez akce postav, bez jednání v situaci. Soubor tomuto záměru režisérovu slouží oddaně, disciplinovaně dodržuje přesně tuto mizanscénu, sjednocuje se v kolektivní a vědomě uspořádaný řád, jehož podstata je postavena na uměřenosti – až jistě vznešenosti a velebnosti. Všechno se děje v záměrně zvolněném tempu: s výrazem, jenž ničím nepřestoupí hranici oné odměřenosti (ani slovem, ani akcí), v situacích Ježíše pak toto dění kombinuje onu intenzivní vizuální náznornost a naléhavost s vnější potlumeností gesta, mimiky, slova, jež nabývá polohy čehosi zvláštního, nejspíše právě vznešeně velebného. V tomto řádu je dosaženo stylové jednoty celé inscenace, její uspořádanosti a vyváženosti.

Na druhé straně však několik situací a několik postav (Marija Majdalena Jany Pokorné a na jevišti Pilát K.J. Bartoníčka) ukazují, kam by mohla inscenace dojít, kdyby tu přece jenom bylo více místa pro individuální plastické jednání. Upřímně řečeno: nejvíce je to patrné na postavě Ježíše Krista. Jan Hejral jej hraje v určené a zvolené poloze přesně, inteligentně, citlivě, ukázněně, realizuje všechny určené a žádané významy i jejich smysl. Je to úctyhodný výkon, jemuž nechybí ani nutná vnitřní dimenze, která při tom ztlumeném tónu musí být „předváděna“ vskutku na zralé a dobré herecké úrovni. Leč v samotném dramatickém rozpětí této postavy a vůbec celého textu se čehosi nedostává. Řeknu-li to krajně jednoduše, pak je to onen trvalý princip barokní dramatickosti: konflikt mezi ztracením a spasením, mezi bohem a ďáblem. A že tento konflikt v této hře je také barokně „znázorněn“, to je přece více než dokazatelné, proč jinak by tu byla postava Čerta? A navíc ještě Smrti. I to je další „zdivadelněný“ princip barokního životního pocitu: prach jsi a v prach se obrátíš. O tohle se také v textu hraje – o ten svár mezi spasením nebo ztracením člověka, o ten moment v jakém stavu stane tvář v tvář smrti. Snad bych o tom tolik nemluvil, kdyby v programu režisér inscenace nepsal o tom, že pro něj je dnes text výzvou k polidštění člověka. Souhlasím – s tím, že si myslím, že tato výzva není jen v samotném příběhu umučení a oběťování se Ježíše Krista, ale právě také v tom dramatickém ideovém konfliktu vyjádřeném s pozoruhodnou

názorností lidového barokního divadla. Takže takto je ubráno nejen textu na divadelnost, ale i inscenaci na možnosti naplnit hlouběji svůj smysl.

Leč - jiné jsou kvality inscenace nesporné a porota doporučila tuto inscenaci na přehlídku do Vysokého nad Jizerou.

Jan Císař

ČMUKAŘI Modřišice

MEDVÍDEK PÚ - NEBO TAK NĚJAK ...

Tuto inscenaci nejde - naštěstí - zařadit pod jakékoliv označení. Je to zajisté dokonalý typ neinterpretací divadla - jak také u Čmukářů jinak. Známa a oblíbená literární předloha je tu pouhým východiskem a pouhou (tvůrčímu záměru podrobenou) součástí jevištní realizace vynikající a překvapující především svou složkou hereckou. Asi by se mohlo velmi snadně mluvit o jednotě stylu - ale mluvíme raději o společném vědomí a společných schopnostech vést hereckou akci, herecký pohyb jakéhokoliv materiálu nad onou hranicí, jež odděluje svět umělé znakovosti divadla od světa reálného. (Také se tomu říká stylizace, ale zase je to jen nálepka, trochu nepřesná.) Neboť toto herectví je také naprosto autentické svým vnitřním postojem; nabízí trvale autentické společné stanovisko souboru spočívající v úsměvném (často lehounce ironickém, lehounce špičkovém) poodstoupení od znázorňované reality. A skrze toto poodstoupení prosvítá stále cosi jako úžas na zázračnosti světa i divadla. S takovým herectvím - zvládajícím materiál jako nositele záměrného výrazu - už lze dělat hodně. A tak tři loutky, štafle a tělesný materiál herců stačí na to, aby kdykoliv a jakkoliv vznikly věrohodné postavy, prostředí a situace. A přitom tato věrohodnost je stále jen modelem, znakem, symbolem skutečnosti; přitom stále je jasné, že to, co vnímáme, je alternativní skutečnost divadla.

Vrátíme-li se ovšem na základě celistvého modelu této divadelní, jevištní skutečnosti k literární předloze, pak zjistíme, že ve svém duchu je tu přesně a adekvátně interpretována; že její smysl je představením sdělen. Vznikla tak inscenace v mnoha směrech nadprůměrná.

Jan Císař

BRUM Broumov

MOJE POHÁDKA

Za základ své inscenace vzal soubor dvě notoricky známé pohádky: „Červenou Karkulku“ a „O Smolíčkovi“. Kladem této kompilace je, že výstavba vlastního příběhu je samonosná, a tak ony známé pohádky vytváří nad sdělovanou zápletkou rovinu humorného nadhledu, aniž by ti, kdož Karkulku či Pacholíčka neznají, nepřechetli vlastní pohádku souboru BRUM. Stručně řečeno: Smolíček Pacholíček by byl rád Červenou Karkulku a tento jeho úmysl je konfrontován s partnery i protivníky těchto postav z obou pohádek. Scénář, jehož nedílnou součástí jsou písničky v živém provedení, je vtipný, má spád, a v tomtéž duchu je přes maňásky sdělován.

Je jasné, že broumovský soubor chtěl „si zařadit“ po svém, což se mu zdařilo, nicméně i tak lze o této inscenaci říci, že obsahuje otázky kdo jsem, kdo bych chtěl být, a jak či zda to lze uskutečnit. Stejně tak se projevují odpovědi okolního světa, a to: zda hrdinu poznávají po řeči, po vzhledu, podle jednání. Tedy zda reagují na znaky vnější či vnitřní. Pravda, toto téma není záměrně artikulováno, spíše bych jej označil jako nezáměrné, ale v inscenaci je implicitně obsaženo.

Drobné vady na kráse se vztahují k několika okamžikům, kdy paraván ztlumí hlasový projev, a momenty nečitelnosti ve skrumáži jevínek, včetně načasování písní a textu u těchto. Jsou to drobné, snadno odstranitelné kazy.

Vladimír Zajíc

Recitační studio Šrámkova domu Sobotka
Zdeněk Svěrák: TATÍNKU, TA SE TI Povedla

Roztomilá hříčka je dramatizací povídky pro děti předního českého humoristy. Obě interpretky strhly publikum od počátku tím, jak poměrně jednoduchými inscenačními prostředky (rekvizity, náznak scény, kostým, charakteristické gesto) dokázaly okamžitě vytvořit atmosféru typicky současného „rodinného příběhu“ s kombinací moderní pohádky. Představení má tempo, švih, gradaci k pointě. Rovněž pohybová a hlasová kultura je na velmi dobré úrovni.

Miloslav Kučera

Divadélko JESLIČKY Hradec Králové

Woody Allen: KDYBY IMPRESIONISTÉ BYLI DENTISTÉ

Oblíbený způsob parodie na známé historické osobnosti vychází už ve vtipné Allenově předloze dokonale. Trojice zkušených interpretů (Dvořák, Tejkl, Portyková) využila nabídnuté příležitosti k celé řadě velmi dobře vypointovaných verbálních i scénických gagů. Kolektivní (patrně) režie však nespolehlá jen na účinek autorova textu, ale rozehrává situace, pracuje s detailem (včetně rekvizit) i celkovou kompozicí. Představení má spontánní divácký ohlas a je příkladem dobře inscenovaného intelektuálního humoru.

Miloslav Kučera

PEPA VESELÝ Hradec Králové

Woody Allen: KORESPONDENCE GOSSAGE-VARDEBEDIAN

Text známého amerického autora je v podstatě rozehranou anekdotou a je také inscenován spíše staticky s důrazem na verbální humor a určité kouzlo osobnosti obou interpretů. Působí jako příjemné humoristické osvěžení, při kterém nevadí absence propracovanějších hereckých výkonů či některé interpretační technické nedostatky (dikce, stereotypní gesta). Nicméně inscenaci nelze upřít úspěšnou snahu diváka inteligentně pobavit.

Miloslav Kučera

CESTY MILOSTI Hradec Králové

Václavové Rosové: ROSENÍ

Představení, jež je montáží původních archaických textů s písněmi, jež mají výrazně současný obsah, pokračuje v linii zájmu scénaristy a režiséra J. Tejkl o barokní témata a jejich přesah k dnešku. Idea vlastenectví a češství, vyrůstající z kořenů těžkého, avšak přesto šťastného života našich předků, je v představení víc než čitelná. Písníová aktualizace působí místy díky některým „politickým“ termínům až zbytečně násilně. Přes líbivost a působivost metodí vyvstává zde i otázka jednoty hudebního stylu. Na představení bylo také patrné, že od premiéry ještě nestačilo dozrát a tak má místy zbytečné nedokonalosti v aranžmá i hereckém projevu. Nicméně přes uvedené výtky zaujalo celou řadou předností: nejde jen o myšlenku a její scénaristické zpracování. I celkový projev souboru a jeho dopad na publikum vyznívá velmi působivě. Představení je kontaktní, střídá polohy racionální i emotivní a nachází u posluchačů spontánní ohlas.

Miloslav Kučera

AĚSI ZUŠ Na Střezině Hradec Králové
JENOVĚFA, KNĚŽNA Z BRABANTU

Text z kníčky edice HU-SA dramaturgicky upravil Jiří Polehňa a částečně kolektiv. Hraje jeden chlapec a čtyři děvčata loutkami vyřezanými Jiřím Polehňou (výšky 25 cm) na skládacím jevištiátku bez proscénia se zadní malovanou dekorací. Dekorace maloval zúčastněný chlapec.

Úprava zjednodušuje původní text o některé výjevy a postavy, zachovává jazyk předlohy a srozumitelný příběh i všechna témata obsažená v původní hře. Příběh je dětmi i loutkami tlumočen věrně a čitelně, z pohledu dětí, s jistou účastí na hře i s jistým odstupem i vztahem (zvláště u chlapce). Zaujímavá práce s dětmi, kde předloha a dětská účast na její realizaci povyšuje toto vystoupení nad úroveň rodinného divadla.

Jan Merta

ZUŠ Na Střezině Hradec Králové
DIAMANTOVÁ SEKERA

Dramatizace a scénografie Zdeněk Tesař (člen souboru), režie Jiří Polehňa.

Pohádka ze stejnojmenné knihy je hrána spodobými loutkami na stole, na kterém jsou umístěny i dekorace rybníka a okolí. Příběh je realizován ve zjednodušené až lapidární formě, ale přesto nese poslání a je zakončen výraznou pointou. Nic nepředstírající představení, poplatné dětskému myšlení v přístupu i řešení ukazuje zajímavou práci s dětmi, kde hlavním cílem je zdivadelnění předlohy a neomezený podíl Zdeňka Tesaře na její realizaci.

Jan Merta

ZUŠ Na Střezině Hradec Králové
POVÍDAVÁ RYBIČKA a PŠTROŠÍK JE KRÁL

Dva krátké příběhy z kníčky Jiřího Kahouna Pískací kornoutek.

Oba příběhy předvádí jedna dívka v jednom vystoupení za sebou s krátkou odmlkou. Je to příjemné vystoupení, které citlivě tlumočí Kahounův text i jeho atmosféru. Obě povídky či spíše anekdoty, jsou ohraničeny výraznými pointami. Jedná se o působivé zobrazení pomoci jednoduchých loutek a předmětů.

Jan Merta

DLS ZUŠ Světlá nad Sázavou
O HROMOTLUKOVI, KTERÝ MĚL CHYTROST VE VLASECH

Na motivy příběhu z kníčky Gianni Rodariho Pohádky po telefonu.

Krátký příběh realizovaný dvěma dětmi a samostojícími loutkami na stole v náznakové scéně. Úprava textu je řešena s účastí dětí. Jde se až zkratkovitě po příběhu, který přesto poskytuje dostatek prostorů k jeho hereckému pojednání dětmi. Představení bylo odehráno s aktivní účastí dětí, jednoduše a vtipně. Divadelní zobrazení hříčky se daří, ale rozpor v zaměření příběhu celý výsledek práce mírně znehodnocuje. Je tu jistý problém, který vznikl úpravou základního příběhu: v náhradě vychytralých bratrů za ženu. Ta utlačuje muže a udržuje ho v nevědomosti stříháním vlasů. Když hromotluk onemocní, tak žena na vlasy zapomene, ty vyrostou a hromotluk zmoudří. Ale jen natolik, aby získal moc nad ženou, kterou nutí do práce tentokrát on. Chybí tu přijatelné téma a poslání směrem k dětem, které příběh realizují.

Jan Merta

DLS ZUŠ Světlá nad Sázavou
SMETÁK A LOPATKA

Příběh o smetáčku a lopatce, spíše etuda, převedená do podoby bajky, zdůvodňuje potřebu spolupráce obou předmětů. Jednoduchý, čitelný až lapidární příběh viděný dětskýma očima. Čistě předvedený trojicí dětí na stole i mimo něj, směřující k divadlu, které poskytuje dětem prostor k seberealizaci.

Jan Merta

PEPA VESELÝ ZUŠ Na Střezině Hradec Králové
Hans Arp: ZRALÍ K VYSTOUPENÍ

Text upravily Hana Hanušová a Jana Portyková, režirovala Jana Portyková. Individuální výstup Hany Hanušové. Ta jej realizuje v duchu předlohy a posouvá jeho provedení do umělecké roviny. Zobrazení abstraktní Arpovy představy je tu podporováno použitím předmětů a věcí, které na jedné straně vyvolávají pocit ošklivosti, ale v duchu předlohy. Závěrečná pointa pak vlivem zobrazení a jeho spojení se slovem vyzní humorně a osvobodivě.

Jan Merta

LDO ve spolupráci s HO a TO ZUŠ Chrudim
(vedoucí Renata Klečková)

K.Plicka-F.Volf-I.Klečka: ČESKÝ ROK

Zhruba polovina zamýšleného pásma z Českého roku (od masopustu po máj) zapůsobila na východočeské přehlídce v Ústí nad Orlicí jako příjemné osvěžení, byť z poněkud jiného soudku. Důraz není ani zdaleka tolik na práci se slovem, spíše na muzice a pohybu.

Představení je výsledkem výborné mezioborové spolupráce v rámci ZUŠ. Živá muzika je kvalitní a podporuje dobrý dojem z vystoupení. Vybavenost dětí je přiměřená - děti jsou zaujaté, vytvářejí mezi sebou na jevišti vztahy jako postavy i mezi sebou, jsou přirozené, uvolněné i pohybově solidně vybavené.

V kontextu letošní východočeské přehlídky, která neměla tak vysokou úroveň jako obvykle, vystoupení chrudimského souboru potěšilo a zaujalo svou čistotou a přirozeností.

Libuše Nováková, Jaroslav Provazník
(kráceno)

ZUŠ Na Střezině Hradec Králové
František Hrubín: ZVÍŘÁTKA A PETROVŠTÍ

Vystoupení souboru složeného ze sedmi děvčat 2.ročníku ZUŠ (3.-4.třída ZŠ, některé navštěvují ZUŠ teprve prvním rokem) v představení motivovaném Hrubínovou předlohou bylo živou, hravou a svěží záležitostí, která potěšila diváky především aktivní účastí dětí i nápaditým využitím předlohy. Děje se tak jednáním již při rozehrávání a označování jednotlivých postav v úvodu i při dalším putování zvířátek tajemným lesem. Vše je rozehráváno v prostoru, někdy za pomoci drobných rekvizit, pokračuje přes situaci s loupežníky až k úprku z lesa ven, aby celá hra byla uzavřena „zpětným chodem“ úvodní statí. Děti si při tom uvědomují nálady, atmosféru a dobrodružství, které tu prožívají a podle toho jednájí. Pocit radosti ze hry i z aktivní účasti na ní přenášejí i na diváky. Z hlediska výchovy dětí je pak citlivá a na nálady bohatá předloha dobře využita i jako kvalitní motivace, skrze niž jsou děti citlivě obohacovány o vnitřní podněty, citění rytmu i prostoru.

Jako celek - i přes některé prohršky v rytmicizaci Hrubínových veršů - působilo vystoupení příjemně svou hravou přirozeností a jistou prostоровou volností.

Jan Merta (kráceno)

PRKNA PRAŠTĚLA

PRKNA V LUŽI NEPRAŠTĚLA

Ořechovští ochotníci přijali lákavější nabídku k účasti s Peškovou LUCERNOU na přehlídce amatérských souborů ve Švédsku. Hladovějící diletanti z Chrudimska budou mít možnost se poučit zhlédnutím jiných představení až na Inspiraci.

AN

Zato všechno praštělo 23. dubna v aule semilského gymnázia. Divadelní soubor gymnázia Ivana Olbrachta Semily uvedl „komedii ke chvále vznešených dam modenských L.P. 1531“ OKLAMANI ANEB PŘEDVEČER TRÍKRÁLOVÝ. Sepsali ji sienští akademikové a režíroval Luděk Štěpnička, kdysi člen hereckého ansámblu Petra Peška ve zdařilé inscenaci POTOPA tatobitského souboru před několika lety.

Divadelní soubor VOJAN v Doubravicích premioval 25. dubna. Na prknech, která znamenají svět se v úpravě a režii Radka Bareše objevil Stephen Leacock a s ním GUVERNANTKA GERTRUDA aneb SRDCE SEDMÁCTILETÉ SIROTY.

SLAMĚNÝ KLOBOUK aneb HELENKA je ráda. Podle Labische a Martina upravili Jiří Voskovec a Jan Werich. Režie Rostislav Zábrha. Dirigent Bohumír Strnad.

Z programu citujeme o hře a inscenaci: „Je-
jím cílem je hlavně pobavit diváka, což byl i záměr našeho ochotnického souboru. Při nastudování jsme vycházeli z úpravy Jana Wericha pro Divadlo satiry (pozdější ABC) z roku 1957. Protože se však notový materiál Jaroslava Ježka nedochoval kompletní, byli jsme nuceni doplnit do hry několik českých i světových evergreenů čtyřicátých a padesátých let, stylově zapadajících do tohoto období. Pevně věříme, že se nám náš záměr podařil, a divák bude mít příležitost se zasmát, přijít na jiné myšlenky a zazpívat si s námi několik známých písní.“

Zve vás Divadelní soubor ze Žamberka.

Nezahálejší v Týništi nad Orlicí. Divadelní soubor JIRÁSEK stále hraje PODSKALÁKA - v polovině května měl už 13 repríz, např. na Klicpeřově Chlumci, v Dobrušce, ve Vysokém Chvojně ... Ale nejen divadlem jsou živi týništitští ochotníci: v době uzávěrky Hromady měli v plánu červnový víkendový výlet spojený s turistikou, humorem, plaváním ... Věříme, že to vyšlo a že nám zas Eva Drábková napíše.

Prkna skutečně praštěla. Kde? Tentokrát to bylo také v nabitěm sále v Hostinném.

Místní parta nadšených mladých lidí zde 10. května uvedla premiéru muzikálu RAMBO VIII. Jak plakáty i sám název napovídá, šlo zde o natáčení prvního českého akčního filmu Rambo.

Představení plné smíchu vyústilo v nutné zamyšlení - kam kráčíš světe, když sály kin naplňují filmy plné krutosti, násilí až morbidity, ve kterých vystupují hrdinové s velkými sva-

ly, povrchně obdivovaní mládeží i malými dětmi.

Herci předložili divákům hodinu dobré zábavy plné pěkných písniček, nechyběly ani zvukové a světelné efekty. Herecké výkony působily celkem vyrovnaně. Snad k tomu přispělo i to, že role byly psány přímo na tělo členům souboru. Autorem scénáře, hudby i textů je člen a mozek této divadelní „squadry“ Luděk Hašek. Nutno dodat, že se mu scénářem, muzikou a všem hercům v praxi podařilo vtipnou formou nastínit odpověď a přimět k zamyšlení nad již vyřčenou otázkou quo vadis ...?

A co dodat závěrem? Snad jen to, aby této partě nadšenců vydržel jejich elán co nejdéle. O tom, že se s nepříznivými situacemi uměli vypořádat s humorem, svědčí i první věta představení: „Tento program vám přináší společnost divadelních nejistot BAF. Pořad není sponzorován žádnou z místních podnikatelských veličin.“

Olga Trunečková

Střídavě oblačno je v Moravské Třebové. Když byli ochotníci vystěhováni ze svého divadla, šli na to zprvu „po divadelnicku“: táhli v kostýmovaném průvodu i s dětmi na radnici:

„Ej vy páni na radnici
v tej Moravskéj Třebovej,
jdeme prosit, jdeme škemrat,
by nám všeckým bylo hej.
Chceme tancovat a hrát -
radost lidem rozdávat,
proto, páni na radnici,
raďte sluchu nám dopřát!“

Pan starosta sluchu dopřál a slíbil náklonnost. Leč pro nejrůznější existenční problémy se nepodařilo delší dobu nastudovat inscenaci - „jen“ udělat výstavu o amatérském divadle ve městě. Mezitím se zastupitelstvo rozhodlo bez vědomí ochotníků uložit fundus divadla v muzeu. Pokud budou chtít hrát, musejí najít náhradní řešení. Budou chtít? Určitě budou!

Heidemarie Sekáčová píše: „Divadlo mi velice chybí. Potřebuju únik z toho všeho, nedpkažu žít jenom z práce do práce. Pomalu, ale zato jistě se stále víc a víc scházíme, rozebíráme situaci a hledáme východisko a já věřím, že najdeme. Vzniká zde dům armády a nabízí se jistá šance a přístřeší.“

Takže držíme palce!

Zato v Turnově v Altclubu je jasno a praštivo. Z Dády Weissové se nám podařilo vytáhnout, že: - na premiéře MEDVÍDKA PŮ NEBO TAK NEJAK (Čmukaři) bylo hodně lidí a herci dostali i květiny, - 4. května u nich hrál petrohradský DO TEATR své novější i starší věci a bylo tam asi 150 lidí a bylo to zajímavé, - jeden víkend počátkem května se konala dílna nazvaná Bubnování, vedl ji Petr Laurych a účastnilo se asi 30 lidí, převážně z Turnova, ale taky z Prahy (kdo se to dozvěděl z plakátů) ...

(To všechno jsou informace získané v poklusu. Jinak jsme se určitě dozvěděli ještě něco!)

Taky pardubická JUMPING HAMADA je pilná! Vladimír Hulec (vedoucí Alternativní scény Pohybového divadla v Praze, jinak též pracovník Divadelního ústavu a taky zájemce o Hromadu) nám poslal výstřižek z Divadelních novin (13.5.1993), kde je recenzováno i její vystoupení 2. března ve Studiu smíchovského divadla Labyrint. S díky přetiskujeme:

„... Agresivnější, animální poetika vyrůstala (jak jsem se dozvěděl po představení) na silokřivkách vztahů mezi zvířaty dle bajky jednoho ze tří protagonistů, Michala Zahradníka. Šelmí (nikoliv šelmovské) výkřiky prořezávaly prostor, jakoby zdvořilý muzikantský doprovod (perkuse i dechy-vzdechy) jim sekundoval. Zahradníkův výraz byl plný animality, oba další spoluúčinkující (Petra Šimková, Jiří Dobeš) působili „lidštěji“. Napětí živočišného trojúhelníku (a nemám na mysli jenom to, které je spojené s rozmnožovacím pudem) vytr-

hlo přihlížející z nálady první části večera, konfrontovalo a testovalo „humanitu“ divadelních fanoušků (vysloveně náhodní diváci, myslím, nedorazili). Plně nasazení, kážeň a jednolitost, nepochybně na zenu poučený „tah“ jsou nepřehlédnutelnými devizami pardubického seskupení.“ /Jan Kerbr/

Horká telefonní linka (ostatně jako vždy - pět minut po dvanácté), na jejím konci Honza Hejral a zajímavé informace ze Semilska, co bylo (a bude - viz další rubrika):

- v Rovensku operetují a hrají NA TÝ LOUCE ZELENÝ
- v Semilech zkoušeli PODSKALÁKA, ale jak to vypadá a jestli to bude, neví ani Honza
- v době uzávěrky Hromady chystali Krakonošáci ve Vysokém n.J. jako překvapení k 80. narozeninám režiséra pana Palouše zájezd do Prahy do Divadla Franze Kafky, a sice na 6. června
- každý týden pořádali a pořádají Vysočáci tzv. ročníkové srazy, tedy setkání přátel divadla v divadle (bývá to prý náročné, ale fajn)

V Jesličkách na konci sezóny 1992 - 93

A pochopitelně stejnojmenného školního roku, poněvadž Jesličky jsou nejen divadélkem pro veřejnost, ale zejména literárně dramatickým oborem ZUŠ Na Střezině v Hradci Králové.

Tedy - zájemců o studium, starších i mladších, neubýlo, tvrdé přijímačky nás neminou, kapacita nestačí. Od září přibývá do kantorské party někdejší známý „kapsář“ Pavel Pešek. Jednak hraje na housle, což se v Jesličkách cení, a navíc - hádejte, kdo si ho vyvzdoroval?

Diváci jsou vytrvalí, návštěvnost se mírně zvedla i přesto, že někdy již není kde sedět ani stát, při Dvořákových kabaretech dokonce hrát.

Nejpotěšitelnější věc: vytváří se postupně proměnlivý inscenační tým, troufající si (postupně) na nesnadná sousta.

Srovnáme-li výsledky letošní s euforickou sezónou loňskou (zdaleka ne neúspěšnou - např. tandem Roznětínská-Komárek na DAMU ...), rádi konstatujeme, že zřetelně dochází ke zhodnocování vkladů. Pro zjednodušení uvádíme pouze akce celonárodní či mezinárodní.

Ústí nad Orlicí - národní přehlídka dětských recitačních souborů - F. Hrubín: ZVÍRÁTKA A LOUPEŽNÍCI (režie Ema Zámečnicková); sólista II. kat. Matěj Kužel (ved. Ema Zámečnicková)

Prachatic - národní přehlídka dětských divadelních a loutkářských souborů - JENOVĚFA, KNĚŽNA Z BRABANTU (režie Jiří Polehňa); sólistka Kateřina Hamplová (ved. Jiří Polehňa)

Loutkářská Chrudim - JENOVĚFA, KNĚŽNA Z BRABANTU (režie Jiří Polehňa), DIAMANTOVÁ SEKERA (Jiří Polehňa), sólistka Kateřina Hamplová (ved. Jiří Polehňa), sólistka Hana Hanušová (ved. Jana Portyková)

Šrámkův Písek - Woody Allen: KODYBY IMPRESIONISTÉ BYLI DENTISTÉ (režie Jan Dvořák), Honoré de Balzac: SUCCUBUS ANEB BĚS SVINAVÝ ŽENSKÝ (režie Josef Tejkl)

Wolkerův Prostějov - Václavové Rosové: ROSENÍ (režie Josef Tejkl), Šakl: LOUISA (open) (režie Josef Tejkl), sólistka I. kat. Denisa Žiškova (ved. Josef Tejkl), sólista II. kat. Pavel Žatečka (ved. Josef Tejkl)

Divadlo proti násilí Gleisdorf (Rakousko) - Václavové Rosové: ROSENÍ (režie Josef Tejkl)

Na dramatické oddělení konzervatoře Jaroslava Ježka v Praze byli přijati: Hana Hanušová (ved. Jana Portyková) a na rozumy k Janě chodil další přijatý Jiří Smugala; dále Jan Zuska (ved. Josef Tejkl). Na konzervatoř v Brně byl přijat Michal Škraněk (ved. Ema Zámečnicková + Petr Stančík).

Na obor herectví DAMU Praha byl přijat Marek Uhrin (ved. Josef Tejkl), na katedru alternativního a loutkového divadla DAMU Praha Zdena Volencová (ved. Josef Tejkl). Na obor herectví JAMU Brno byl přijat Pavel Žatečka (vedoucí Josef Tejkl).

Závěrem snad to, že se všichni z Jesliček již těší na setkání s kolegy komedianty na hradecké Inspiraci, ale i na Goethových Jesličkách (viz Prkna budou praštět - pozn. red.)!

-jes-

PRKNA BUDOU PRASTĚT

DIVADLO JESLIČKY

SCÉNA ZUŠ NA STŘE-
ZINĚ HRADEC KRALOVÉ
POŘÁDÁ

1. 10. 1993 od 19 30 H.

SOUPEŘENÍ PŘEHLEDKY

PRVNÍ A MOŽNÁ I POSLEDNÍ ROČNÍK
PŘEHLEDKY, KTERÁ ODSUNE
WOLKROV PROSTĚJOV NA
VEDLEJŠÍ KOLEJ

Memorandum pořadatelů:

Odvolávající se tak jako mnohé politické a jiné subjekty na Listinu základních lidských práv a svobod protestujeme proti tomu, že Wolkerova Prostějova se mohou zúčastnit pouze omezení recitátoři (věkem do 35 let). Co my, ještě dospělejší? A pak - má-li být WP nějak věkově ohraničen, nabízí se pochopitelně věk jiný - 24 let. Proto koncipujeme Goethovy Jesličky jako přehlídku recitátorů v kategorii 24 let - až smrt. WP se tak stává vlastně pouze přípravkou pro Goethovy Jesličky. J.W.Goethe se v názvu neocitl náhodou - dokumentuje, že uměleckou i jinou potenci je možno udržet až do vysokého věku. V příštích letech hodláme jít ještě dál a Goethovy Jesličky chápat jako národní přehlídku s výběrem na světovou přehlídku Methusalémův Jeruzalém. Zatím voláme: Mládi má zelenou, my ostatní Goethovy Jesličky.

Soutěžní řád:

- Soutěží se pouze v jedné věkové kategorii (viz výše), zato soutěž hodnotí dvě poroty:
I.kategorie - žáci ZUŠ I.cyklu
II.kategorie - žáci ZUŠ II.cyklu
- Soutěžící přednáší pouze jeden text, protože kdo by se v tomhle věku ještě dokázal naučit dva.

- Časový limit není stánoven, ale po pěti minutách vystoupení (pauzy vzniklé výpadkem textu se započítávají) má publikum právo se vrátit a polohlasně hovořit.
- Místo odměn porota uděluje tresty, protože recitovat ještě v tomhle věku je na pováženou:
I.místo - pokárání
II.místo - přísné pokárání
III.místo - důtka
čestné uznání - důtka s výstrahou
Ostatní účastníci se po vyhlášení výsledků musí čtvrt hodiny hromadně stydět.
- Aby mohla porota hodnotit skutečně objektivně a ne subjektivně - podle toho, jak na ni kdo z účinkujících zapůsobí, obsadí I.místo zásadně v hodnocení obou porot nejstarší účastník přehlídky.
- Přehlídky se může zúčastnit každý občan ČR (cizinci pouze se souhlasem ministerstva zahraničních věcí ČR; výjimku tvoří občané Slovenské republiky, kteří se mohou zúčastnit i se souhlasem svého ministra kultury p. Slobodníka). Podmínkou účasti je dosažení věku 24 let - nutno prokázat občanským průkazem nebo rodným listem. U občanů starších 70 let se toto prokázání nevyžaduje.
- Recitovat je možné jakýkoliv literární text v řeči české, moravské, slezské či rómské (včetně všech nářečí, slangů a argotu).
- Přihlásit se je možno do 20.9.1993 písemně nebo ústně v průběhu Inspirace 93 u předsedkyně občanského sdružení Klub přátel LDO - Divadlo Jesličky Jany Portykové.

S pozdravem

Umělecký přednes je věčný,
recitátoři smrtelní (a proto
se letos zúčastněte, napřesrok
- kdo ví!)

Jana Portyková	- ředitel přehlídky
Josef Tejkl	- zástupce ředitele přehlídky pro dámskou část účinkujících
Ema Zámečnicková	- zástupce ředitele přehlídky pro pánskou část účinkujících
Jiří Polehňa	- zástupce ředitele přehlídky pro technický úsek
Petr Stančík	- jako benjamínek zástupce ředitele přehlídky pro mládežnické poroty
Jan Dvořák	- zástupce ředitele přehlídky pro nic za nic.

Pozvánka do Týniště nad Orlicí

na Divadelní posvícení, které propukne v městském parku 19.září 1993 ve 14 hodin! Zatím přislíbili účast Jičínáci s Donem Juanem, pět se budou kra-
mařské písně atd. Místní soubor se pochopitelně taky nemíní nechat zahanbit! Přijďte! Překvapte (se)!! Určitě bude veselo!!!
(Bližší informace Eva Drábková)

Pokračování horké linky zn. Hejral ze Semil, tentokrát především o aktivních vysokých Krakonošá-
cích:

- na červen chystají (tedy vlastně už to asi bylo?) dětský den pod názvem Kouzelný part
- 3.července proběhne letní koncert před divadlem (s naraženým sudem piva a tak ...)
- 9.července přijedou do Vysokého děti z Belgie, aby zde zahrály divadlo
- o prázdninách proběhne pochod Po stopách divadelních předků, který pořádají ve spolupráci s SČDO (s jeho severočeským regionem, který byl ustaven v Tanvaldu) - přesné datum prý dají vě-
dět

GOETHOVY JESLIČKY - PŘEHLEDKA, KTERÁ ODSUNE WOLKROV PROSTĚJOV NA VEDLEJŠÍ KOLEJ

ŠKOLA HROU

V minulém čísle Hromady jsme slíbili podrobnou informaci o setkání východočeského centra Sdružení pro tvořivou dramaturgii, o jeho plánech, nápadech, koncepci. Setkání se dosud neuskutečnilo. Snad něco budeme vědět příště. Příjmením se pokusíme vyzpovídat Nadu Gregarovou, neboť se v této oblasti v Ústí nad Orlicí děje řada aktivit.

Dnes tedy jen útržkovitě nahlédneme do dvou základních škol.

Redakce

A o téhle jsem to věděla hned, jak jsem do ní vkročila. Upozornila mne na to hned zcela neobvyklá a přeci svými exponáty známá galerie. Někdo tu měl ten dobrý nápad, že snesl všechny běžné zarámované reprodukce, kterými se „vzdobují“ různé veřejné místnosti. Reprodukce kvalitních obrazů a známých umělců, o které člověk, natož dítě, při jejich roztroušenosti sotva zavádí pohledem. A tady byly shromážděny podél vstupního schodiště, každá s označením názvu a autora. Najednou se tu skvěl v celé kráse výkvet malířů.

A dál. Jak to, že se moje kroky studeně nerozléhají? Koberce? Koberce po chodbách ve škole? A co ten prostor s barevnými židličkami, že by pro děti? A jak je to tu vymalováno? A každá chodba s jiným zaměřením a s něčím, čím se chce třída pochlubit. A zákoutí s počítačem, pro běžné použití dětí? A nikde žádný napomínající pedagog? Pravda, bylo odpoledne. A jedna třída dělala veřejnou předváděčku Havlíčkova Křtu sv. Vladimíra. Tak jak si to sama připravila, se svými rekvizitami, se svou muzikou, se svými kostýmy, se svými diaprojekcemi. A diváci kamarádi, kteří přišli jen tak. Ze zájmu. Je také ovšem pravda, že předváděčka měla k dokonalému tvaru daleko. Ale o to nešlo. Rozhodně všichni, kteří účinkovali ale už nikdy nezapomenou, že je nějaký autor toho jména. Protože si všechno sami zkusili a sami prožili.

Škola je na Pouchově v Hradci Králové. Ve-
de ji pan ředitel Faltejsek (viz Nestoři a kan-

drdasové, Hromada č.3). A vede ji zřejmě tak tvořivě, jak tvořivě dělá divadlo. O mnohém jsme si pak povídali. A za podrobnější napsání by to ještě stálo.

Mirka Císařová

N E N Í

ŠKOLA JAKO ŠKOLA

Společně s pololetním vysvědčením přinesly moje děti dopis, z něhož část přetiskují:

„... My učitelé se nechceme před rodičovskou veřejností uzavírat, ale otvíráme školu Vám všem. Přijďte se podívat, jak Vaše dítě pracuje ve vyučovací hodině, sledujte, jak se chová o přestávce, srovnajte jeho práci s výkony jeho spolužáků. Stačí, když se domluvíte s příslušným vyučujícím. Váš zájem nás potěší a Vy možná poopravíte svůj obraz vlastního dítěte.“

Naší snahou je učinit školu přitažlivější, zajímavější, ale to neznámá, že i nadále nebudeme vést děti k pozornosti, pracovitosti, píli a kázni.

Ve 2.pololetí začneme ve většině tříd pracovat na výchovném projektu s názvem Kolumbus. Budeme objevovat neznámé světy v přírodě, hudbě, výtvarném umění, jazyce, literatuře, matematice, v životě kolem nás. Výsledkem naší snahy by měly být nejen hlubší znalosti, ale hlavně probuzení dětské touhy hledat, objevovat, umět se orientovat v informačních zdrojích. Nejlepší práce vydáme ve sborníku a tečkou za naším letošním snažením bude – samozřejmě kromě závěrečné klasifikace – veřejná akademie a velká výstava výtvarných prací. Tímto dopisem Vás zároveň vyzýváme ke spolupráci. Pokud jste odborníkem v jakémkoliv oboru, dejte nám svoje znalosti k dispozici, věnujte chvilku ze svého drahocenného času na vystoupení ve třídě, pomozte nám ukazovat dětem obraz moderního světa, stavějme společně před jejich oči vzory občanů – řemeslníků, lékařů, vědců, podnikatelů. Zbourejme společné bariéry, které stále stojí mezi námi a Vámi. Děkujeme Vám za dosavadní spolupráci a pokud jste ochotni spolupodílet se na výchovné a vzdělávací práci školy, přijďte, ozvěte se písemně či telefonicky, těšíme se na Vás.

Za ZŠ Zálabí Hradec Králové
Jana Tihonová, ředitelka "

Skutečně jsem se nedávno byla podívat na vyučování – ve třetí a v první třídě (u paní učitelky Sedláčkové a paní učitelky Hirschové). Nedivím se, že moje děti chodí rády do školy, že se předhánějí, jakou zajímavou knížku, desku či vlastní výrobek tam donesou. Prvníci mají s sebou od začátku roku každý svoji oblíbenou hračku – aby si lépe zvykli. A koberec vzadu ve třídě a polštářky, aby to na tom koberci při hře bylo ještě příjemnější ... Panuje tam pohoda, pohoda a pohoda.

Alena Exnarová

MALÝ PRŮVODCE DRAMATICKOU VÝCHOVOU V MATEŘSKÉ ŠKOLE

Tak se jmenuje nedávno vydaná publikace, kterou sestavila Eva Machková a přispěly do ní Eva Opravilová, Irena Černá, Zuzana Jirsová, Jitka Haklová, Eva Svobodová a Vlasta Gregorová. Vyдалa ARTAMA ve spolupráci se Sdružením pro tvořivou dramaturgii.

Pro vaši informaci přetiskujeme úvodní slovo publikace:

„Pokus o novou koncepci středoškolské učebnice Praktikum loutkového divadla ztroskotat koncem 80.let na kapitole o dramatické výchově v mateřské škole. Polistopadový vývoj urychlil dění i na tomto poličku - jako by dodal odvahy i schopnosti utřídit si zkušenosti a myšlenky těm učitelkám, které se po zavedení dramatické výchovy do Programu výchovné práce pro jesle a mateřské školy nejen pustily do vlastních pokusů, ale hlavně se s tvořivou dramaturgií aktivně seznamovaly v kurzech a seminářích. Náš Malý průvodce je sborníkem prací, které vznikaly nezávisle na sobě, postupně, některé lehce, jiné s obtížemi, plynoucími z nezvyku psát o své praktické zkušenosti, některé byly psány původně pro jiný účel - jako pedagogické čtení nebo jako seminární práce. Každá z autorek psala tak, jak jí to umožnil typ její zkušenosti, i jak to odpovídá jejímu naturelu. Malý průvodce se nesnaží vytvářet ucelený systém, učebnici - na to je, jak se zdá, ještě trochu brzy. Možná bude čtenářkám (a ovšem i čtenářům, budou-li jací) vadit, že se ledacos opakuje a mnohé že snad chybí. Jinak tomu ani být nemůže, nemá-li se setřít osobitost příspěvků, která jim dodává „šťávu“. A na tom, co se opakuje, si lze také velice dobře uvědomit, co tvoří osobitost a nezaměnitelnost individuality učitelky i její dětské skupiny. A současně i to, co je běžné, čemu se sotva lze vyhnout. V tvořivé dramaturgii

nejdou postupy, které by platily vždy a všude, nelze tu dělat „osnovy“ či „programy“ v podobě, která se za léta vnucování vžila. A přesto jsou tu věci, které většina učitelů v tvořivé dramaturgii prostě neopomene. S každou jednotlivostí je ovšem potřeba naložit vždycky nově a jinak. Sborníček také naznačí ony mezery: nad čím je potřeba ještě přemýšlet, co by bylo dobře napsat pro druhé; čím lze přispět k tomu, aby se nějaká systematická práce mohla začít vytvářet.

Jedna nebo dvě další publikace se v této chvíli rodí, nepochybně se začnou objevovat a, doufejme, i ozývat nové autorky. Potěšilo by nás, kdyby Malý průvodce byl k tomu impulsem.“

Konečná
Lubra

NESTOŘI & KANDROASOVÉ

ALEŠ NĚMEČEK

„Na vaši výzvu v VI. čísle Hromady zasílám kádrové materiály a fotografie z naší poslední inscenace především k založení v šupletí zatím tvořícího se archivu VSVD. Protože má práce přesahuje jen málo rodný kraj, domnívám se, že nezasluhuje zveřejnění v tisku východočeského regionu.“ Napsal nám Aleš.

My si to nemyslíme, Aleši. Leč Tvůj pečlivě vedený archiv by vydal na samostatné číslo Hromady. Možná i na to někdy dojde - a přes ohromení nad obrovským množstvím práce okolo divadla, kterou jsi za ta léta vykonal, se taky od srdce zasmějeme Tvému vlastnímu humorně sebehodnotícímu pohledu ... Dnes o Tobě a pro Tebe otiskujeme povídání z pera někoho jiného. Určitě Tě potěší.

A ještě něco. Z kupy scénických návrhů a fotek jsme nemohli vybírat podle toho, co se nám nejvíc líbí, ale podle toho, zda to zvládne technika, kterou Hromadu tiskneme. Takže jestli jsme podle Tvého názoru nevybrali dobře, tak se na nás nezlíb.

Redakce

BRATŘI
NĚMEČKOVÉ
VEZOU
PRVNÍ LIHLY
NA STAVBU
NOVÉ
BUDOVY
SOKOLOVNY
- DIVADLA
V LUŽI

XIV. NÁRODNÍ PŘEHLEDKA VESNICKÝCH A ZEMĚDĚLSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ
1.-8. října 1993 - VYSOKÉ NAŠO JIZEROU

SOUBOR
ZAZAŘIL
S
INSCENA-
CI
SOKOLOVNY
HRY
MOŽNÁ
JE
NA
STŘEŠE
KŮN

(DVĚ HERECKÉ CENY, CENA ZA
SCÉNOGRAFII - JARMILA DAŇKOVÁ
BLAHOŠLAV PELC
ALEŠ NĚMEČEK

VPRÁVO
V BOK!
POHOV!-?

Napsat pár řádků o Aleši Němečkovi, to vypadá zpočátku lákavě a jednoduše. Leč po chvíli potencionálního pisatelů dojde, do jakých ok se chytil, neboť ten původně prostý úkol nabývá rozměrů trojských a autor stává se posléze Schliemannem, zakopávajícím o zlaté džbány každým krokem.

A tedy nezbyvá, než rezignovat na úplnost a neodkrýt mnohá archeologická tajemství, protože Aleš za svůj život stihl zakopat zlatých džbánů mnoho.

Koho ostatně zajímá ochotnická Sága rodu Němečků, což jest takřka totéž jako Rukověť dějin dramatického kroužku Jaroslav v Luži, navštívte Aleše v Luži. Stanete se ovšem zcela určitě Mel-pomenem Johnesem, neboť obřad zápočne se tím, že jsou na rozložité stůl vyňaty neuvěřitelně tlusté kroniky. V tu chvíli už ovšem nemáte šanci, jelikož Alešův puls se záhadným mechanismem upraví na dvojnásobek, což Aleš nejen přežije, ale stane se neuvěřitelně vitálním. Posléze vás jakousi variantou dvojitého nelsona umístí nad kroniku tak, aby se váš zorný úhel přesně kryl se stránkami knihy. Od té chvíle rozpoutá se dáblský čardáš, kdy se před vašimi zraky mihají generace lužského ochotnictva, vše pečlivě zdokumentováno, výtvarně adjustováno, s nezbytnými programy, plakáty a fotografiemi.

S hrůzou ovšem zjišťujete, že Aleš zná ještě dvakrát víc, než je do kroniky vtěleno jeho předchůdci a jím, takže když vás Aleš třetího dne (prokážete-li již důkladnou znalost tamního repertoáru) pustí na krátkou podvečerní vycházku, zdravíte bezpečně kolemjdoucí, kteří netuší, že znáte nejen je, ale i jejich celý umělecký vývoj včetně účasti v komparsu.

Bezpečně je totiž prokázáno, že Aleš záhadnými metodami přivedl na prkna, která znamenají svět, 50 % lužské populace. Jednomu podobnému la-naření byl jsem kdysi přítomen. Jakýsi rolník právě shraboval seno do kupek, neboť blížila se bouřka. Kolemjdoucí Aleš prohodil přes plot několik velmi nezávazných vět o počasí, které chvátající rolník opětoval. Kde by mne napadlo, že jsem právě přítomen konkursu na jednu z rolí! Faktem je, že ještě před prvním bleskem stál muž na jevišti, seno neseno.

Aleš, toť prototyp zapadlého vlastence, který bez ohledu na momentální režim vyšlapává ketrzele svou Cestičku k domovu i těm, jimž by jinak nejspíš zarostla. Povoláním učitel byl slabomyslnými ideologickými strážci od kantořiny de jure odříznut, nikoliv de facto. Neboť žádný z kantorů, kteří v té době mohli působit, nevytvářel kulturní klima obce tak výrazně, jako Aleš. A dokázal bez zatrpklosti zachránit svým entuziasmem Lužákům jak divadlo, tak kino v dobách, kdy by jejich zánik soudruhy z okresu dvakrát nebolel. A je příznačné, že tak činí posud, byť by si mohl v klidu vybírat na pomník.

Aleš, tento neodmyslitelný muž z pod Chlumu, jako nikdy nechybějící divadelní skřítek, rozdmýchává plamen diskusí všetečnými dotazy, když jej cítí hasnout. Nikdy neexhibující, neješitný, udržuje též celoochoťnický krb, aby nevyhasl, nelituje dalekých cest pro blízkost srdcí.

V divadle si vyzkoušel všechny parkety, rodem však je především scénograf. Kdo jednou hostoval v Luži s inscenací, může vyprávět legendy o Alešově neuvěřitelné ochotě převrátit divadlo vzhůru nohama, jen aby si divák přišel na své. Desítky inscenací, k nimž dělal scénografii, by dodnes dokázal přivést k novému životu podle maket, jež uchovává.

Aleš je též skvělým malířem, což málokdo tuší. A to nejen krajinářem, ale zejména avantgardním tvůrcem aktů. Ty však visí v jeho ložnici, a tam Aleš málokoho pustí. Já měl to štěstí.

Osobně považuji za nejšťastnější setkání Aleše a lužského souboru s Šotolovým textem Možná je na střeše kůň. Šotola odpozoval zdejší blouznivé povahy, neboť zde žil, a Lužáci si zahráli sami sebe bez nutnosti se jakkoliv stylizovat.

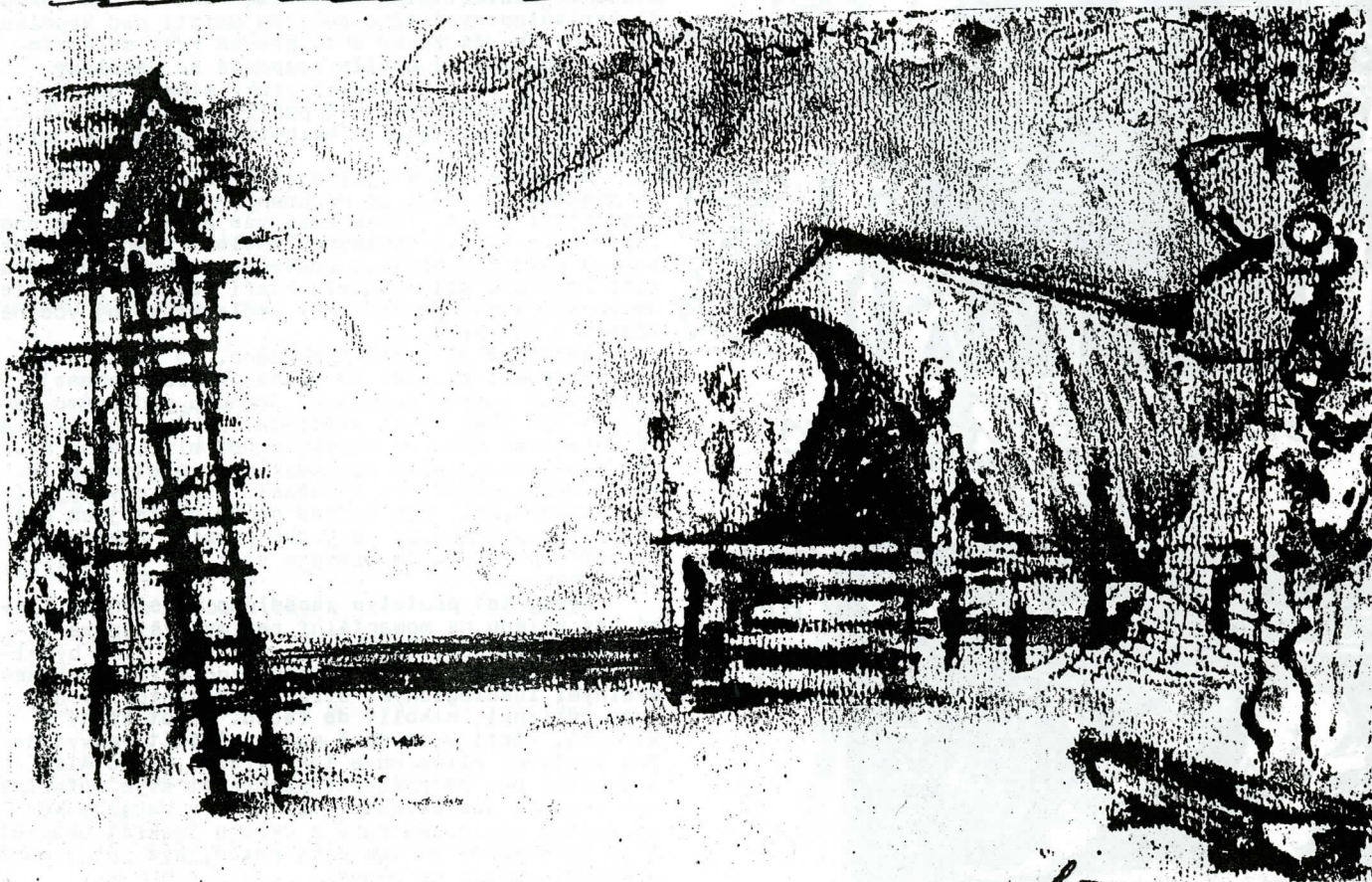
A abych nezapomněl, v tom kraji žije bodrý lid, který na košilatost odpoví nečekaně košilatostí daleko košilatější. Nechoďme daleko - s Alešem se moc hezky povídá o holkách. Barvitější slovník a větší znalost věci má snad jedině poněkud hokynářštější Prosečák Vobejda. A hádejte, kde ten naposledy koketoval s režií?

Závěrem dovolu malý vzkaz do Luže: Lužáci, vy máte ale štěstí! Co mají říkat tam, kde žádného Aleše nemají a kde se lid obecný okázale nudí zíráním do obrazovek všeho druhu?

Josef Tejkl

NÁVRH SCÉNY

a.j. Urban : Stvoření laišky

a.s. Urban

VE SLUŽBÁCH THALIE

HNUTÍ

je cosi iracionálního, ba mystického. Začali jsme tak kdysi říkat - připustíme, že z legrace a trochu ironicky - tomu kolotání, které je vždycky kolem všech ochotnických přehlídek, festivalů a setkání. Ale postupně jsem to pro sebe rozšířil dál, na to, co nelze popsat, zachytit, vyslovit ani racionálně analyzovat - ale bez čeho se nedá amatérskému divadlu rozumět. A jsou to pro mne také - vlastně především hlavně, na prvním místě - lidé. Dnes už stovky lidí, které jsem v amatérském divadle potkal a s nimiž se stále setkávám. Některé znám jen od vidění, s některými se po léta jen zdravím, s dalšími prohodím vždycky pár slov a s jinými proberu podrobně události od doby, kdy jsme se naposledy viděli. A pak jsou takoví, kteří pro mne představují cosi základního, trvalého. Nejde o to co udělali pro amatérské divadlo, nejde o míru kvality a hodnoty práce. Jsou to ti, kteří pro mne z mých nejsubjektivnějších a nejosobnějších důvodů ztělesňovali a ztělesňují právě „hnutí“.

Tři z nich teď odešli. Kdybych psal takový ten oficiální nekrolog, tak bych samozřejmě musel zevrubně vypsat, co všechno znamenal a udělal Josef VAVŘICKA. Ale pro mne je to především Pepík, v němž se podivuhodně snoubila tradice a modernost. Kdysi jsme se každý Hronov scházeli jedno odpoledne na jeho zahrádě. Když si postavil nová vrata, mluvili jsme o tom, že by se před nimi dala inscenovat Vojnarka, pak jsme zase rozvíjeli plány, jak budeme hrát U nás po celém Padolí a dalším okolí - vždycky na místech, které jsou reálná. Jistě, byla to legrace, ale pod tím byl vždycky Pepíkův zájem, neutuchající a trvalý, jak hrát současně Jiráská. Když jsem upravil pro divadlo a pak pro televizi Vrchlického Českou trilogii, tak mne při každém setkání znovu a znovu vážně i jakoby jen tak nutil, abych něco podobného podnikl s Jiráskem. Sám se o to pokusil, dal si od Jarmily Drobné upravit Jana Roháče a režíroval jej. Velkoryse, moderně, s citem pro dramatické jádro. Vždycky byl takový, vždycky měl čich pro divadlo, pro jeho proměny, pro nevyšlapané cesty. Ale vždycky také tkvěl v těch kořenech, o nichž věděl, že se nedají a nemají opustit. A tak to bylo s Pepíkem pořád. Byl vynikající metodik, jenž mne - jakož i další profesionály - před třiceti a více lety zatáhl do se vzletem a rozhledem koncipovaného školení režisérů v bývalém Východočeském kraji. Teprve o deset let a ještě později se tento typ „vzdělávání“ rozběhl i jinde a dospěl k „celorepublikovému“ formátu. Věděl, že to jinak být nemůže, že vývoj nelze zastavit. Ale párkrát mne také různými historkami i praktickým přístupem ukázal, že jsou v „hnutí“ věci podstatnější než to jestli někdo režíruje tak nebo onak - a že právě o tytohle věci jde, že to jsou ty kořeny. Když dnes je místo po Pepíkovi prázdné, tak mám pocit, že jsem ztratil dotek s čímsi, co bylo a je nenahraditelné.

Snad, možná - a vypadá to, že spíš určitě - byl pro mne on jedním z těch kořínků, jimiž jsem se nořil do té iracionality a mystiky „hnutí“.

Je to vskutku zvláštní - a smutné, velice smutné - uvědomovat si tyhle prázvláštní spoje nad smutečními oznámeními. Třeba Eva Šefrnová. Potkávali jsme se před lety vždycky tam, kde bylo svitavské „Céčko“. Zasadil jsem si do těchto souvislostí, byla pro mne neviditelným podhoubím, zázemím, z něhož amatérské divadlo roste. Viděl jsem od té doby „Céčko“ mnohokrát, napsal jsem o něm dost slov a Eva mně jaksi vymizela. Ale dnes když se ohlížím, když jdu znovu s těmi, kdo už nejsou zpátky svou cestu k „hnutí“, tak zjišťuji, že na ni patří. Že patří pro mne k těm mým začátkům, kdy jsem stanul s nadšením a úžasem před Ostrovem splněných přání a kdy jsem poprvé pochopil, že v amatérském divadle je víc, mnohem víc, než tuším. Vděčím za to svitavským - a vděčím za to i Evě.

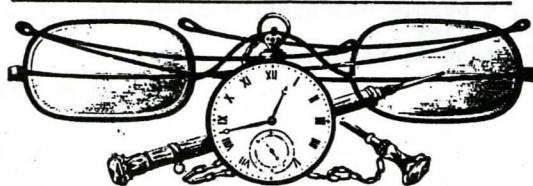
Za co všechno vděčím Zdeňkovi Vylíčilovi, to se ani neodvážím vypisovat. Zůstanu jen a jen u toho svého vnikání do hnutí. Na něm měla a má pro mne svou ohromnou zásluhu etapa úpická. Tam jsem začal poznávat hnutí jaksi zezadu, z toho vnitřního pnutí, proudění, střetání, oddechování, napínání, radování, zoufání. A tam se někde objevil také Zdeněk. Poprvé jsem jej potkal na jevišti, když jsem se připlétl k My Fair Lady. A pak jsem se s ním setkal nad řadou inscenací, které dělal. Tam jsem pochopil, co je to vnitřní potřeba dělat divadlo z libosti, pro svou potěchu. Neboť Zdeněk nedělal nikdy nic, co by nemohl. Vždycky musel s textem srůst, prožít jej do posledního písmene a vzít za svůj. Pak se nebál riskovat, režírovat hry, o nichž tušil, že nebudou mít velkou šanci na úspěch, rozumějme na divácký ohlas. Někdy to až vypadalo, že se mu záměrně nechce do populárních, vyzkoušených a osvědčených titulů. Ale nebylo tomu tak. Zdeněk prostě chodil po svých cestičkách: vnitřní poctivosti, citlivosti, noblesnosti. Jestli o někom mohu říci, že byl „solí hnutí“, pak to byl pro mne on. Bavili jsme se o jeho režii mnohokrát, pomáhal jsem mu při jejich přípravě a občas na zkouškách nacházet to, co chtěl najít. A vždycky jsem tiše žasnul - a zpytoval svědomí profesionála - nad tím, co Zdeněk hledal, kam mířil, co nahmatával. Nikdy svými režii neoslňl; ani nechtěl. Ale jestli vím, co je skutečnou „divadelní duší“ hnutí jako touhu sáhnout si divadlem na něco, co je uvnitř člověka a dát tomu výraz, tak je to díky Zdeňkovi. Neboť jsem měl to štěstí být u toho, když téhle své touze dával výraz.

Jan Císař

Žijících vzorů bývá málo. Já jsem ho po dlouhá léta měla. Svůj příklad divadelního metodika. Vždycky jsem říkala, že to byl můj vzor. Rozhodně ve své oddanosti amatérskému divadlu, ve svém tak dlouho mladém divadelním myšlení, ve své vitalitě, ve své pracovitosti, ve své předvídavosti, ve své metodické neposednosti, tvořivosti, ve své nádherné „cáklosti“ divadlem. Měla jsem pana Pepíka Vavříčku. Říkal mi Mirenko. Už ho letos na Hronově neuvidím. Bude mi to velmi líto.

Mirka Císařová

Smutná zpráva přišla z Týniště nad Orlicí: zemřela nejstarší členka souboru paní Anna Effenbergerová. Bylo jí 91 let.

M I R O S L A V
Z A V O R A L
N A R O Z E N
26. 6. 1923

Příteli vážený a milý,

kulaté narozeniny těžko utajíš, a tak se ta zvěst donesla až ke mně. Při takovém významném zastavení se člověk zpravidla ohlíží zpátky.

Kolik jen bylo těch našich společných setkání: na ochotnických schůzkách, seminářích, školeních, přehlídkách ...! Tvůj soubor jsme uvítali u nás, moje divadelní parta si s chutí zahrála na Vašem vrchlabském jevišti. To jsme ještě s dětmi pracovali na jedno brdo jako s dospělými.

Měli jsme štěstí: byli jsme oba u toho, kdy Eva Machková začala u nás prosazovat moderní metodiku. Vzpomínáš na naše první krajské dlouhodobé školení o dětské dramatické výchově? Víkendy jsme trávili v Hradci, poslouchali přednášky, zkoušeli si zahrát podle námětů her, besedovali o nich, často se přeli.

Utkvěla mi z těch našich společných chvil jedna vzpomínka. Vždy večer, kdy jsme zůstali na pokoji sami, sáhl jsi neomylným pohybem do kufru pod svoje svršky a na stole se ocitla láhev perlivého moku. Naše besedování se protáhlo přes půlnoc.

A tak dnes, ve chvíli Tvých významných narozenin, přicházím na oplátku já společně s Tvými ochotnickými přáteli a pozvedáme jiskřivou sklenku s přáním mnoha sil a životního elánu do dalších let.

Srdečně Tě pozdravuje

Josef Mlejnek

D A N I E L A
M U S I L O V Á
N A R O Z E N A : 7. 7. 1923
Č A S A H L A S Y
P O E Z I E

Jistěže jako dítě recitovala - k životu sokolské rodiny za první republiky to patřilo. Ale sílu recitace, schopnost básnickým obrazem říci nevyřčené pochopila Daniela Musilová až za protektorátu na pražské konzervatoři, kdy její profesorka Klementina Rektorisová po večerech recitovala o české literatuře a jazyku a Dana jí k tomu přednášela ukázky. Tehdy si asi poprvé uvědomila, co pro pochopení literárního díla znamená znát souvislosti jeho vzniku s dobou a životem autora.

Sedm let po válce Daniela Musilová nastoupila jako asistentka předmětu „jevištní řeč, technika mluveného projevu, recitace“ na pražské DAMU. Asistovala profesoru Bezdičkovvi, na něhož rádi a s vděčností vzpomínají nejen rozhlasoví tvůrci, ale celé generace herců. Jednoho dne jí - už kolegyně - Klementina Rektorisová dala knížku „O mluveném slově“ s věnováním „A do práce se dej! Klementina“. Pár dní nato ji poprvé vzala do poroty. Byla přesné datum by se dnes jen těžko určovalo, byla to chvíle osudná - Danino pracovní úsilí se od té doby už vždy dělilo do dvou větví - na školní práci se studenty herectví a na druhou, tu šťastnější, jak říká - práci lektora a porotce amatérského uměleckého přednesu.

Začínalo se soutěžení, následovaly jednorázové semináře. V roce 1963 se právě ve Východočeském kraji poprvé uskutečnilo cyklické školení v uměleckém přednesu. Organizoval je Josef Vavříčka, hronovský rodák a režisér divadelního souboru, tehdy krajský metodik pro přednes a divadlo. U zrodu stáli rozhlasoví režiséři Vladimír Halada a Jiří Hraše, Jan Šrámek z ÚDLUT Praha a - Daniela Musilová. Přednesu se dařil tam, kde jsou vzdělaní lidé, osobnosti, které umějí mladé lidi pro poezii získat, inspirovat je, jimž nechybí organizační talent. A protože školením měli projít nejen recitátoři, ale i vedoucí souborů, došlo k setkání, které způsobilo, že právě východní Čechy se na desetiletí staly v tomto oboru velmocí. Kurs absolvovaly dvě vynikající středoškolské profesorky - Marie Hejnová ze Sobotky a Marie Votavová ze Svitav a obě místa se stala centry, osobitými „školami“ přednesu v kraji. Danu s oběma Mariemi - až do jejich smrti - pojila úzká spolupráce např. při Šrámkově Sobotce dala vzniknout národní přehlídce studentů pedagogických fakult v uměleckém přednesu.

60. léta byla obdobím rozmachu divadla poezie i uměleckého přednesu. Poetickým obrazem se daly vyjádřit pocity a myšlenky, které by jinak zaznít nemohly (tato schopnost oboru ovlivnila i jeho zájmový rozvoj v následujícím desetiletí). Vzdělávací cykly, odborná soustředění, semináře se rozšířily po celé republice. Začalo být zřejmé, že umělecký přednes je samostatný umělecký obor, ale chybí mu základy teorie. Daniela Musilová s kolegy stála u jejího vytváření. Její myšlenka, že při hodnocení je třeba z interpretova výkonu vyčíst postup myšlení a záměr přednášeče ovlivnila tvorbu i formulování hodnotících kritérií, která vznikala koncem 60. let, několik let se ověřovala v praxi, upravovala a v r. 1972 byla publikována v brožurce

"Poznámky k hodnocení uměleckého přednesu". Dana

byla vedoucí týmu zpracovatelů. V roce 1976 pak rozšířený kolektiv vydal „Slovníček uměleckého přednesu“, který byl stručným výkladem užívaných pojmů. Dana byla autorkou i řady drobnějších prací k problematice porotcovy práce a vedení přednášeče. Lektorsky se podílela na práci lidových konzervatoří - východočeské a středočeské, které byly nejvyšší formou vzdělávání v neprofesionální části oboru.

Za všechna ta léta také absolvovala snad stovky porot okresních, krajských, až po národní Wolkerův Prostějov. A přitom práce se studenty na fakultě, jejich příprava na Poděbrady, práce režijní i poradní ve Viole a další aktivity. V tom pracovním kolotoči veselém i těžkém léta neutíkala - pádila. A stárnout se nedalo. Daniele Musilové bude 7. července sedmdesát let. Nevypadá na ně, ani duší nezestárla. Básně i přednes ji stále rozechvívají a stále k nim umí říci inspirující slovo. A chcete-li znát její báseň erbovní, přečtěte si v Mikulášově Solu pro dva dechy Listíčko.

Vítězslava Šrámková

Není to možné a já tomu neverím. Možná že se vloudila chybička do administrativy. Protože naší přítelkyni Danuše Musilové prostě nemůže být No ale, snad by mohlo, když odhlédnu třeba i od toho, kolik posluchačů DAMU už odchovála a vzpomenu si, jak dlouho a nepřetržitě uděluje své cenné a laskavé rady východočeským recitátorům. Milá Danuško, zůstaň nám v plné síle, laskavosti, svěžesti a osobním šarmu nakloněna. My všichni co tě známe ti přejeme k Tvým narozeninám jen to nejlepší. A zase brzy na shledanou při některém východočeském setkání.

Srdečně Tvoje Mirka Císařová

J I R I
KUBINA
NAROZEN: 17. 7. 1933
MALÝ POSTAVOU
- VELKÝ HERECKÝM SRDCEM!

Koho jiného z červenokosteleckého ochotnického souboru by se to týkalo, nežli právě dlouholetého herce, režiséra a činovníka souboru Jiřího Kubiny.

Pochází z ochotnické rodiny. Již jako malý chlapec účinkoval na divadle, kam ho otec, povoláním holič, kadeřník a také maskér souboru, brávil, aby přičichl vůni šmínek, k atmosféře osvětlených ramp a k prkům, která znamenají svět!

Svou první hlavní roli hrál - tehdy jako třináctiletý - nejmladší člen souboru, ve hře „Kašpárek hledá pohádky“. Nechce se věřit, ale bylo to již téměř před půl stoletím, v roce 1946.

Již jako klukovi mu divadlo učarovalo. Hraje ve svém mateřském souboru, ale hostuje i v okolních souborech, zejména v Náchodě, a v Hronově.

Velké díky patří Jirkovi i za práci se školní mládeží. Za pomoci své ženy, učitelky školy a členky souboru, nacvičil s dětmi řadu pohádek. Z jeho odchovanců jsou již dnes někteří ostřílení ochotnickí herci.

V našem souboru sehrál celkem 303 představení v 55 hrách. Kromě toho na mnohých inscenacích měl podíl největší - jako režisér. Poprvé režíroval ve svých pětadvaceti letech Klicperova „Hadrjána z Římsů“. Od té doby připravil s červenokosteleckým souborem jako režisér celkem 12 inscenací, u diváků vždy úspěšných. Patří mezi ně například Tylova „Tvrdohlavá žena“, M. Kubátové „Dalskabáty, hříšná ves“, „Únos sabinek“ a zejména A. Nicolaje „Jiří na lavičce“.

Byla to pro něho asi nejúspěšnější - životní inscenace. Na 49. Jiráskově Hronově obdržel čestné uznání za režii a vytvoření postavy Silvestra.

Ve výroční zprávě spolku se o tom tehdy říká: „... v průběhu 1. pololetí 1979 jsme se po různých překážkách dočkali celostátní poroty a inscenace „Lavičky“ byla zařazena na 49. Jiráskův Hronov. Stalo se tak poprvé v historii našeho souboru. Bylo to však zasloužené docenění velikosti této inscenace.“

Do Hronova jsme přijeli jako nejbližší sousedé, přesto z pohledu celostátního ochotnického hnutí soubor, o kterém se moc nevědělo. Stalo se to, co jsme ve skrytu duše věřili, neboť jsme věřili „Třem na lavičce“. Úterý 7. srpna 1979 bude zapsán zlatým písmem do kroniky souboru. Inscenace patřila v rámci přehlídky k nejúspěšnějším. Vyhrála to nejen u poroty, ale i u diváků na celé čáře.“ (Tolik citace z výroční zprávy předsedy L. Lelky.)

Diplomů a ocenění Jirka obdržel z různých krajských, ale i celostátních přehlídek mnoho, těžko bychom všechny mohli vyjmenovat. Rovněž díků bylo mnoho. Náš soubor chce i touto cestou Jiřímu Kubinovi poděkovat v době, kdy se dožívá krásného životního jubilea 60 let.

Přejeme mu k němu pevné zdraví, hodně pohody, spokojenosti, mnoho dalších úspěšných rolí a šťastnou ruku při volbě dalších inscenací.

Červenokostelecký ochotnický soubor

M I R K A
KOSTŘÁBOVÁ
NAROZEN: 31. 8. 1933

Loutkáři ji znají z řady porot a přehlídek. Všichni ti, co navštěvují hradecký DRÁK pak z jeho jeviště. Byla mu věrná od doby, kdy sem v roce 1958 po studiích na Loutkářské katedře pražské DAMU nastoupila spolu s dalšími kolegy do právě zakládaného divadla, až do svého odchodu do důchodu. Z počátku dělala i výpravy, později především hrála a má na svém kontě řadu výrazných rolí.

Přejeme jí i za vás všechno nejlepší, především pevné zdraví. Určitě se zase potkáme - aspoň v hledišti.

-red-

N I N A

MARTÍNKOVÁ

NAROZENÁ: 2. 7. 1953

I S O U B O R Y

M A J Í

SVĚ JUBILEA

Milá Nino !

To bys nevěřila, co lidí se mě ptalo, jestli fakt máš letos v červenci to jubileum. Jaký jubileum, já na to? U žen se o letech nemluví a u temperamentních plavovlasých dáblů jako jsi Ty, už vůbec ne! No ale že jako jsem prej byl u Tvých začátků a pozdějších úspěchů a že jsme spolu hodně spolupracovali a recitovali a učili a že Tě dobře znám ... Kdepak, holčkové, znát možná. Ale vyznat se v ženských - to by snad mohl líp Tvůj spolužák Tejkl, ne ?

No ale když jinak nedali, tak jsem si zavzpomínal. To se tenkrát tuším psal rok šedesát devět a Tobě bylo šestnáct a v Pardubicích byla recitační soutěž a Ty jsi tam dělala melodram „Pohádky“ z Radúze a Mahuleny a já Tě viděl poprvé a říkal si: hergot, aby šestnáctiletá holka dělala právě tenhle text, to je nějaká blbost, ne? Ale hezká je a talent má, to se musí nechat!

A pak jsem v sedmdesátém na podzim, když mne odevšad vyhodili, zakládal Studio uměleckého přednesu a Ty jsi byla právě mezi těmi zakládajícími a vydržela jsi tam skoro nejdýl. Všichni vědí, že jsem nikdy neměl rád hvězdy a že SUP býval hlavně dobrá parta a všichni jsme si byli rovni, ale málo platné, stejně jsi byla naše hvězda a nám to nevadilo a měli jsme Tě rádi a trochu toho i využívali a trochu se s tebou vyťahovali a Ty ses naštěstí vyťahovala jen někdy a jen málo a tak to bylo všechno fajn.

Konec konců, ono bylo i na co být pyšný. Jen tak namátkou, jestli mne paměť neklame, tak jsi hned třikrát vyhrála Wolkerův Prostějov a jednou Valašské Meziříčí a jednou Lidickou růži a mockrát pardubickou Stuhu a o těch dalších místech a soutěžích ani nemluví. Vždyť Ty bys mohla doma tapetovat diplomy a mít jednu skříň jen na ceny.

A taky jsi byla krásná kolombína na Nezvalově Diabolu, a solistka v Jobově noci a ta tvůrce Pokušení v Labyrintu srdce ... a to bych zas jen vypočítával a já jsem si teď spíš vzpomněl na ten průšvih, co jsi přivodila soudruhům z KV KSČ tenkrát na Wolkerově Prostějově, když vlezli do sálu právě ve chvíli, kdy Ty jsi šla na podium se Skácelovou „Baladou o modrém ptáku“ a o ně se pokusil infarkt, ale stejně jsi to vyhrála a oni Tě chtěli vyhodit z fakulty ... No ale nevyhodili, a tak se z Tebe stala paní učitelka, i když jsi možná původně chtěla být herečkou, ale já si myslím, že takhle je to lepší. Pak jsi mi chvíli koukala pod pokličku, ale záhy jsi začala učit sama a po svém a jinak a zas to bylo zajímavý a dobrý. Dneska už se vídáváme jenom občas, protože jsme každý šli trochu jinou cestou, ale doufám, že nelituješ, že jsme se tenkrát potkali.

Až Ti bude padesát, to já už budu v důchodu (snad se ho dožiju) a to teprve bude jubileum. Tohle zatím neber tak moc vážně, vždyť máme život teprve před sebou, protože už aspoň malinko víme, jak s ním umět nakládat.

Tak se měj moc a moc hezky a příště to s tím sportováním nepřeháněj! Zvu Tě na kafe do divadla, už jsi tam dlouho nebyla!

Míla Kučera

Tak jsem si na sebe zase ušil bič, řekl jsem si, když mi dala Zuzana za úkol napsat do Hromady „něco“ k příležitosti 145.výročí divadelní činnosti v Heřmanově Městci a 110.výročí založení divadelního spolku HEŘMAN. Jako podklad mi byl poskytnut program k oslavám Roku českého divadla, kdy Heřman slavil kulatou stovku. Začeti jsem se do textu příslušného dokumentu a po chvíli se zděsil. Tohle všechno má Heřman za sebou? A já jsem jeho členem? Tak trochu jsem začal mít pocity, jako když je čerstvý absolvent DAMU angažován rovnou do naší Zlaté kapličky.

No vidíte, už začínám tlachat blbiny. Já tohleto povídání k výročí tak nerad dělám od dob, kdy jsem jako učitel byl nucen připravovat relace do školního rozhlasu ke kdejakému téměř každoročnímu výročí. Pokud chce někdo vědět podrobnosti z historie divadla v Heřmanově Městci, a ta je skutečně bohatá a zajímavá, odkazuji ho na zatím nezničitelnou, stále vitální a věrnou duši DS Heřman, paní Zuzanu Naskovou, bez níž si lze těžko jeho existenci i do budoucna představit, nebo na kronikáře Heřmanova Městce, Václava Janatu. Já se na to skutečně necítím povolán.

Připomenou jen základní fakta. Divadelní činnost se začala u nás rozvíjet od roku pro český národ osudného - 1848, a to pod vedením Vojtěcha Buchara, majitele zdejšího léčebného ústavu. (Ano, už vás vidím - nikoliv pro choromyslné!) Repertoár typický pro tehdejší dobu - Slepý mládenec, Marie, matka pluku ... Roku 1883 je po určitém čase činnosti a následném rozpadu ochotnického spolku s příznačným názvem Klicpera založeno částí jeho členstva nové ochotnické sdružení Heřman. Pod tímto názvem prochází všemi významnými dějinnými zvraty, převraty, programy, ale i vítězstvími pracujícího lidu až do současnosti a nemusí se za svou činnost vůbec stydět.

Heřman slaví 110.výročí, ale já slavím kulatější. Došlo mi a spočítal jsem si, že těch prvních deset let jeho druhé stovky jsem jeho členem. Zahrál jsem si díky jemu v Charleyově tetě, Fidlovačce, Noci na Karlštejně, Snu smíchovské noci, ve velmi úspěšném Werichově Fimfáru a spoustě kratších vystoupení. Takže konec nostalgie a vzpomínání. Ptáte se, jak jsme ta výročí slavili a budeme slavit? Prací, přátelů, prací, tedy samozřejmě divadelní.

Na 7.5.1993 (to už jste prošvihli - tedy někteří) se nám podařilo uhnat Martina Zajíčka a VHS, aby nám už konečně po dvoutletém slibování jako skalním členům jeho Fan-klubu zahrál pro naše videopůjčovnu, satelity a pohodlností zhyčkané spoluobčany úspěšně obnovenou Tureckou kavárnu. Po představení jsme s bývalými i současnými členy divadelního souboru a všemi příznivci dali trochu zabrat játrům a hlasivkám. To vše díky ochotě a pochopení vedoucí soukromé jídelny Na sále, paní Doležalové.

S mladými ještě do prázdnin párkrát zavýtečnickujeme. Někteří nám skutečně, dá-li Bůh, odmaturojí. Jo letí to rychle, kde jsou ti malí Kuptestrúnuzakoruňáci, kteří mě s takovou chutí mlátili po hlavě molitanovými kostkami!

Hlavní oslavy ale nastanou až na podzim. To bychom chtěli uspořádat divadelní ples, výstavu a jestli vše dobře dopadne a výtečnická omladina se nám nerozprchne do světa, uvedeme i premiéru (ted už to veřejné tajemství prozradím) divadelní hry I.A.Krylova TRUMF (avizované poněkud tajuplně v minulé Hromadě). Pracujeme na tom usilovně přes

různé překážky (chřipkové epidemie, zahraniční studijní pobyty, brigády, krádeže osobních aut, podnikatelská činnost, vyplňování daňových příznání, svatáky, mejdany, čundry, domácí zarachy, maturity ...) už od ledna letošního roku.

Na všechny uvedené akce (bude jich možná i víc), jejichž přesné termíny včas sdělíme, jste všichni z blízkého i dalekého okolí srdečně zváni.

Ahoj za stodesetiletý Heřman
desetiletý Heřman a dvanáctiletý
Heřmaňáček

Pepa Řezáč

*Buterlik
na bypány*

Tanečnice

PELMEL
(MIŠMAŠ)

Nelze nekonstatovat, že paní Němečková z Luže je výtečná kuchařka-pekařka. Aleši, ty se máš! Rada VSVD se poměla taky - i když bez Aleše, bohužel. Aleš totiž přijel na schůzku rady o den dřív, takže jsme jeho kulatiny oslavili bez něj. Cukroví nám nechal, víno taky, tak jsme na něj moc mysleli a mlsali a chválili paní Němečkovou za její věnečky, jen se rozplývaly, jestli zjistíme recept, tak ho zveřejníme, abyste se měli taky tak dobře. Navíc se přiznáme, že jsme současně s němečkovskými věnečky oslavili kulatiny (byť o něco nižší) Mirka Beiera, který sice nepekl, ale jinak se taky vyznamenal. Takže veřejně děkujeme!

Ještě jiní kuchaři existují mezi divadelníky! 27.dubna se konal první přípravný výbor letošního Krakonošova divadelního podzimu ve Vysočém nad Jizerou a byl to - kromě práce - kulinářský požitek! Vařil Honza Hejral a prý se to nijak nejmenuje, zato je to výborné: směs masa (kuřecího?), ovoce a zeleniny v bramboráku a zeleninová obloha navrch! To byla inspirace! (Člověk pak chtěl nechtěl slíbí udělat pro přehlídku cokoliv.)

Když už je řeč o přehlídkách, nějak jsme nepoděkovali za tu loutkářskou, tedy za azyl pro ni divadlu DRÁK. Děkujeme! A rozhodně se podrobněji zmíníme v příštím čísle, neboť půlkulaté narozeniny divadla (35.) rozhodně stojí za obsáhlejší připomínku.

Mirka Císařová, toho času v oční léčebně v Nových Zámčích, dostává řadu dopisů, pozdravů i návštěv, za které nejen děkuje, ale navíc i takto detašovaně pracuje pro Hromadu, neboť se mnohé dozví. Takže i my jí prostřednictvím Hromady zdravíme za všechny, kteří by sice chtěli, ale činí jim potíže chopit se pera či zajet na návštěvu. Mirko, AHOJ - a brzy se nám uzdrav!

Manželé Včelišovi, původně z Náchodska, objevující se při setkáních kolem dětského divadla, patří k těm, kteří o sobě dali vědět Mirce. Teď už víme i my, že se přestěhovali do Přelouče a asi je čeká nové přesídlení do Poličky. A taky mají malou dcerku, k níž dodatečně blahopřejeme.

Člověk se musí celý život učit. Asi je to i krédo Evy Drábkové, neboť jsem v obálce od dopisu, který mi poslala s četnými informacemi o divadelním dění, našla ústřížky papíru s jednotlivými slovy. Pochopila jsem, že z nich mám složit větu.

Myslím si, že se to povedlo: Děti stavějí na potůčku přehradu. Je to správně, Evo?

V Hradeckých novinách dne 25.května byla zveřejněna zajímavá informace: Náchodská pobočka České spořitelny sponzoruje letošní Jiráskův Hronov částkou 300.000,- Kč. Krátký rozhovor s ředitelem pobočky Ing.Miličem Jedličkou přetiskujeme. Na otázku, proč se k tomuto kroku rozhodli, odpovídá:

„V sponzorství České spořitelny vstupují do popředí určité oblasti. Vedle zdravotnictví, humanitárních akcí a ekologie je to i kultura, protože i ona v období transformace naší ekonomiky finančně strádá.“

Vymínili jste si být jedinými sponzory, proč?

„Chtěli jsme účinně pomoci velkou částkou, ale i tím, aby nemuseli hledat další sponzory, protože to je stále ještě záležitost namáhavá a časově náročná. Co se týče výše částky, ta byla stanovena po dohodě s organizátory Jiráskova Hronova tak, aby byla dostačující. Myslím si, že sponzorství by se mělo ubírat právě touto cestou. Vždy by se měla najít firma, která zaštití celou akci generálním sponzorstvím.“

Že by blýskání na časy?

(Tohle tentokrát krátké pelmelové povídkání vyslechla, vyčetla, zažila, zapamatovala si

Alena Exnarová)

VÁŽENÍ DIVADELNÍCI,
KTERÍ PODNÍKÁTE
VE VŠECH SFÉRÁCH!!
OPĚT VÁM PŘIPOMÍNÁME
MOŽNOST INZEROVAT
V NAŠ ZDARMA.
TAHLE STRÁNKA
JE TU PRO VÁS!!!

PŘEKVAPUJE NÁS,
ŽE SE NEOZÝVÁTE,
ABYCHOM
VÁS PROPAGOVALI.
BUDEME TO DĚLAT
R A D I !!!

INZERUJTE U NÁS
ZDARMA!!

(I KDYŽ
DOBROČINNOSTI
SE POKHOPITELNĚ MEZE
NEKLADOU)

DIVADELNÍ
TRŽNICE

Divadelní soubor Jirásek Týniště nad Orlicí
nabízí půjčování divadelních kostýmů - kontakt
Eva Drábková, tel. 0444/7694 (škola), 0444/7540
(domů).

REFLEKTOR

NAVŠTIVTE

MUZEUM
LOUTKÁŘSKÝCH
KULTUR
V CHRUDIMI

Osloví vás historie i současnost našeho i světového loutkářství. Uvidíte stálé expozice:

- tradiční marionety českých lidových loutkářů, s nimiž putovali od vesnice k vesnici a od města k městu, šířili českou řeč, národní uvědomění, zájem o historii a seznamovali venkov s divadelními hrami domácího i světového repertoáru;
- loutky pro rodinné loutkové divadlo v Českých zemích vyráběné od 2. poloviny 19. století do začátku 2. světové války, tedy v době, kdy došlo k oblibě a značnému rozšíření rodinných loutkových divadel;
- luminiscenční divadlo arch. Františka Tvrdka, československý objev, který má za sebou více jak třicetiletou existenci;
- zahraniční loutky ze sbírkového fondu muzea, které dokumentují nejen loutkářství evropské, ale i asijské a americké;

Kromě toho muzeum připravilo pro tento rok následující výstavy:

- čínské tradiční divadlo a výtvarné lidové umění (ve spolupráci s Náprstkovým muzeem v Praze), které připomíná jednu z výrazných světových divadelních kultur, která má osobitou tradici, divadelní, herecký i výtvarný projev;
- loutky z Divadla DRÁK Hradec Králové k 35. narozeninám divadla (výtvarníků Petra Matáska, Františka Vítka, Pavla Kalfuse);
- portrét výtvarníka Jaroslava Doležala, který pracuje v Divadle DRÁK v Hradci Králové, ale spolupracuje i s dalšími loutkovými divadly včetně zahraničních;
- Děti a loutky, práce z dílen Milady Mašatové z Olomouce a Hany Budínské z Prahy, které významně ovlivnily dramatickou výchovu s loutkou a jsou dodnes zdrojem inspirace pro mnohé vedoucí dětských souborů a učitele ZUŠ.

Prováděcí hodiny jsou v letních měsících (červen až srpen) denně v 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16 a 17 hodin. V září pak v 9, 11, 13 a 15 hodin. Od října do března pouze od pondělka do pátku v 9, 11 a 13 hodin. Hromadné výpravy je lépe předem objednat na telefonním čísle 0455/2910 a budou provedeny i mimo uvedené hodiny.

ex

MIMO
RUBRIKYNÁRODNÍ
PŘEHLÍDKY
1993

Omlouváme se. Z minulého čísla omylem vysublimovaly. Zveřejňujeme tedy alespoň jízdní řád na 2. pololetí.

Loutkářská Chrudim 1. - 6.7.
42. národní přehlídka amatérského loutkářství

Jiráskův Hronov 6. - 14.8.
Už 63. Scénická žatva českého amatérského divadla uplynulé sezóny

FEMAD Libice nad Cidlinou 17.-19. a 24.-26.9.
Scénická žatva a dílna divadla pro děti

Krakonošův divadelní podzim Vysoké nad Jizerou
9. - 16.10.

Národní přehlídka venkovských amatérských divadelních souborů - 24. ročník

Národní dílna mladých divadelních a loutkářských souborů Nové Město nad Metují 21. - 24.10.

Popelka Rakovník 11. - 14.11.
Národní přehlídka činoherního divadla pro děti - 12. ročník

Upozorňujeme též na přehlídku nazvanou Přelet nad loutkářským hnízdem, kterou pořádá mezinárodní loutkářská organizace UNIMA - české centrum ve dnech 1. - 3.10. v Praze v Žižkovském divadle. Je to přehlídka nejzajímavějších inscenací profesionálních, amatérských i agenturních loutkových divadel.

- ■ -

K dílnám mladého divadla ve východních Čechách

To je název písemného materiálu Emy Zámečníkové, který vypracovala v minulém roce jako podklad pro úvahy VSVD uspořádat letos dílnu mladého divadla. Zdá se nám zajímavý a tak si jej nechceme nechat pro sebe. Těba i vás k leccemu inspiruje, ponoukne či alespoň donutí k zamyšlení.

- red -

1. MINULOST

Ano, vřelo to, bujelo, kypělo, občas vybuchovalo, kousalo, tlouklo, bylo zakazováno, odstrakováno, příliš vynášeno ... Hlavně - uvolňovalo přetlak v "socialistické mládeži", která (některá) tušila, věděla (část) a chtěla Něco ... A nevěděla

(většinou), jak to Něco počít. A nebo si myslila, že ví a přitom neměla ani tušení ... A tehdy přišla skupina nadšenců s nápadem dělat divadelní dílny a taky je udělala - pro mladé posedlé kumštem Thalíe. Dopad byl nesmírný. Kdo měl to štěstí a zažil je, nikdy nezapomene. Proč ta honosná slova? Jistě, něco se dozvěděl o daném problému, něco odkoukal od starších, zkušených, vzdělaných (během setkání se „tvrdě“ pracovalo ve skupinách na zadaném textu), ale hlavně - byl na ostrově spřízněných duší, se kterými se mohl dosyta oddat blahu tvorby, kde si uvědomil moře společných problémů, kde měl blahodárný pocit oázy v poušti lží a přetvářek. Odvahu, chuť do tvořivé činnosti jakékoliv, touhu vyslovit se a nemlčet, to si odváželi účastníci v krosnách spolu se spacáky. Co dodat - jakou hodnotu to vše mělo, necht si každý odpoví sám.

2. PROČ NYNÍ JE DÍLEN TŘEBA

Nyní je teď. Teď je vše jinak, než bylo. Mladá amatérská divadýlka divadelniční dál, a jak! Ukázala to východočeská přehlídka v Turnově v březnu 1992. Ukázala nejen kvantitu (hurá), ale i kvalitu (taky hurá). A ještě něco. Potřebu dílen. Dílen jako pracovních setkání, kde je možno konfrontovat, setkávat se, nasávat (poznatky), koukat a odkoukat, tvořit ... Dát opět prostor divadelnickým mladým tělům a duchům, aby si ve svých hlavinkách mohli srovnat, jak to s tím divadlem a světem vlastně je. Pokud měly dílny význam dříve, jak moc jich je přece potřeba teď - kdy žijeme po pravé člověčině (které je v dobrém divadle vždy přehrášle).

3. PŘEDSTAVA, ČILI JAK

Dílny, pracovní setkání asi 60 lidí, by se měly konat pravidelně, nejlépe dvakrát v roce. Aby plně naplnily své poslání: opět povolil onen ventil přetlaku tak, aby vycházející síla byla potřebná a nikoliv otravující či zbytečná, aby vzdělávaly mládež poznamenanou, je nutno vytvořit zpřetrhaný systém v jejich pořádání tak, aby jednotlivé setkání vždy navázalo na předchozí. Nutno zvolit prostor, kde lze vše uskutečnit - aby se skupina cítila dobře a nesvázaně, přitom na úrovni. Iato vzdělávací činnost vyžaduje specialisty s velkým S. Nejen by měli o dané věci něco vědět, ale hlavně o ní umět jednat a dokázat přimět k tvořivosti, aniž by kdokoliv poštěhl jakýkoliv tlak. Nutno je hledat, ať jsou odkudkoliv.

Při přípravě lze vycházet ze zkušeností z předcházejících dílen, nelze však na ně dost dobře navázat - mládež rychle odrůstá a členové divadýlek se dosti vyměnili. Konkrétnosti hezky v bodech:

- práce ve skupinách na daném textu
- pod vedením výše zmíněných specialistů
- délka tří dnů
- vystoupení inspirativních souborů
- konzultace začínajících prací
- dramaturgická poradna

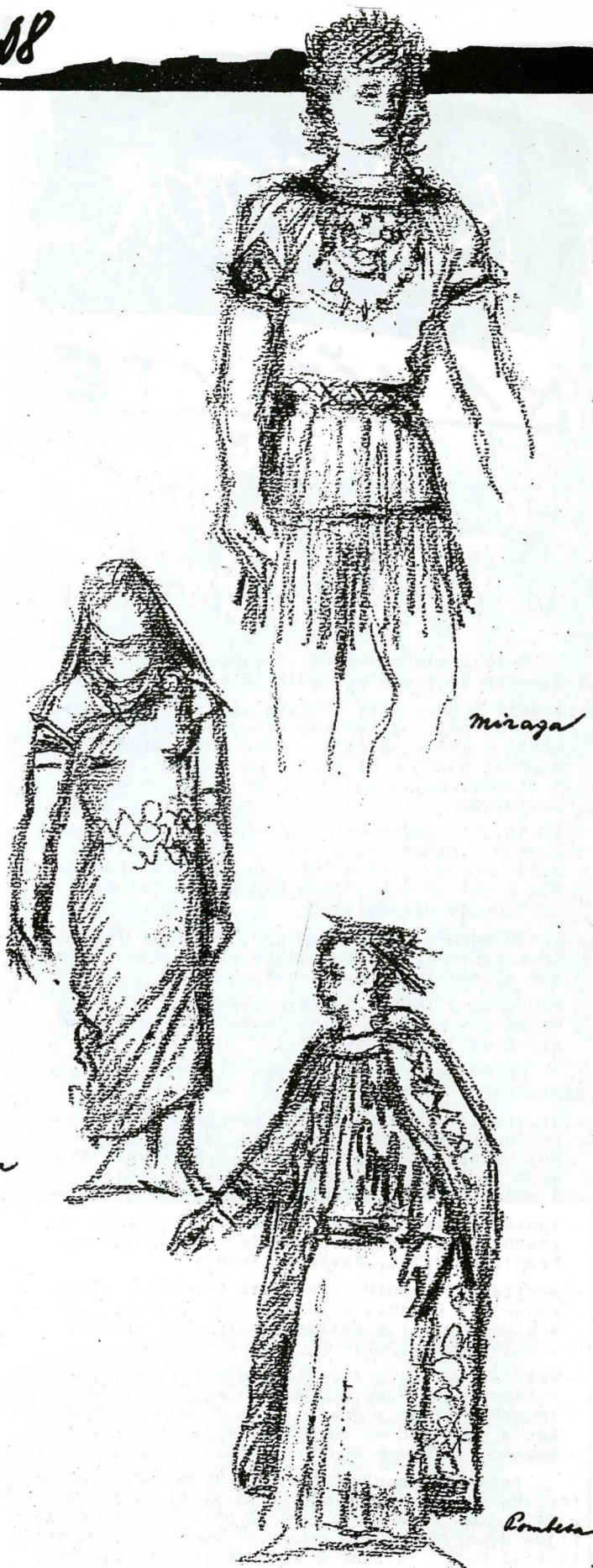
atd.

4. CÍLE A TOUHY

Mladé divadlo. Avantgarda. Pokud bude, bude dobře. Jistě, ono bude i bez těch vynášených dílen. Ale, když budou výše doporučené dílny, půjde vše (v mladém divadle východních Čech) lépe. I květiny nutno zalévat a občas přihnojit. I ten kaktus. Natož ty naše mladé.

Cílem není vytvořit skvělá profesionální, amatérská (ačkoliv?) divadla, ani přechytré umělce. Touhou je vypěstovat zdravé podhoubí pro růst normálních lidských lidí.

Ema Zámečnicková
9. 11. 1992

Verniãka

Verniãka

Verniãka

Prmi
vernian

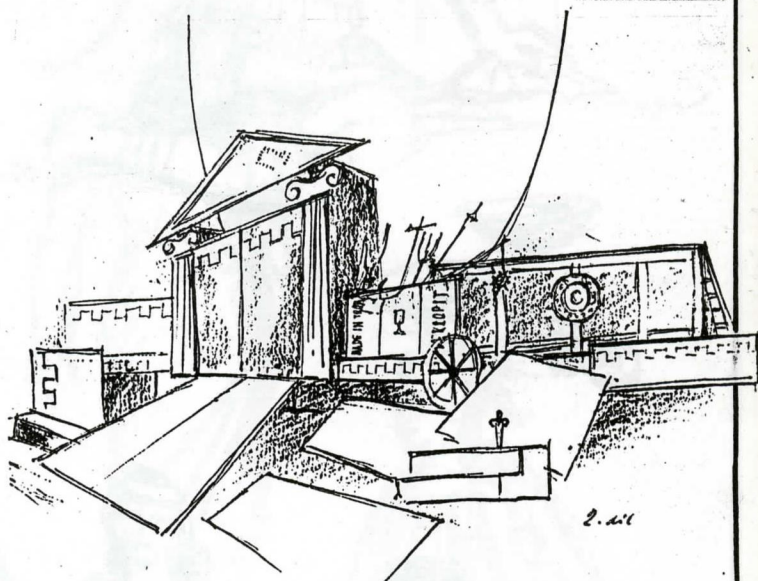
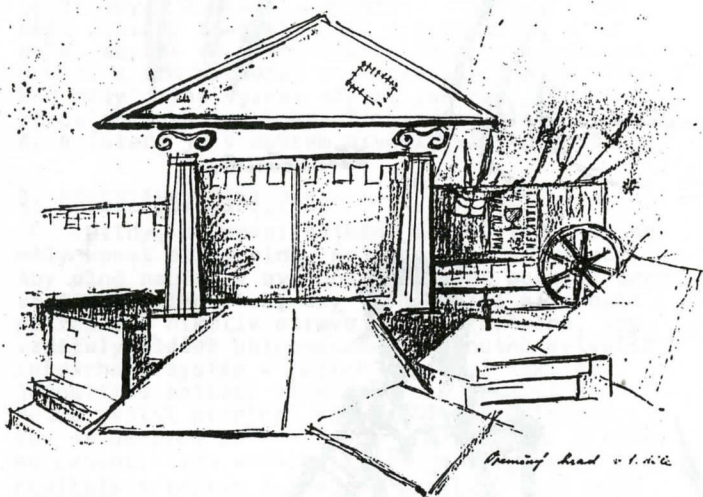
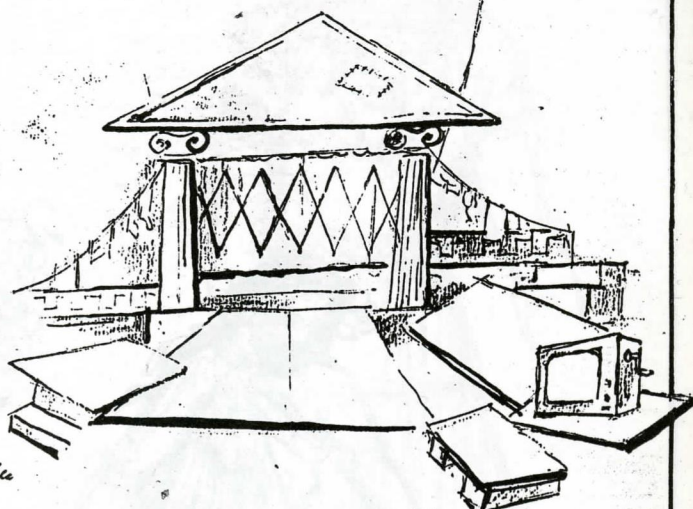
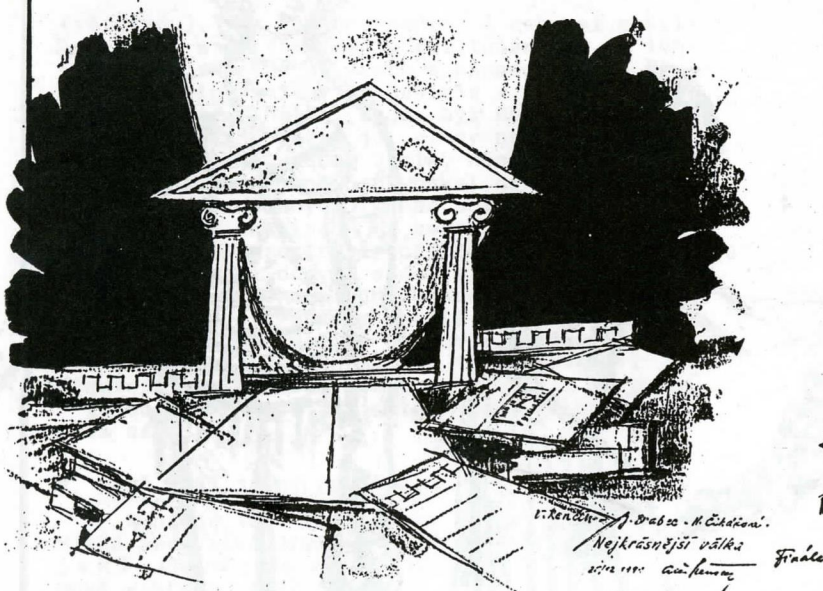
Vernian

Druhý
vernian

Kandar

NEJKRÁSNĚJŠÍ VÁLKA (NÁVRH SCÉNY)

.....

HROMÁDA č. 7 / 1993 - Vydává Středisko amatérské kultury IMPULS Hradec Králové, Okružní 1130, PSČ 500 03, telefon 049/ 46560 , 42 769 - ve spolupráci s Volným sdružením východočeských divadelníků.

Redakce: Alena Exnarová, Mirka Císařová, Karla Dörrová, Jan Merta. Výtvarný redaktor : Mario Alfieri. Na tomto čísle spolupracovala: Marie Škopová.

Neprošlo jazykovou úpravou.

Registrováno na RK OÚ v Hradci Králové pod č. 31/91.

Tisk : Tiskárna Aldis, Hradec Králové, Eliščino nábřeží 375.

.....